

בעזרת השם יתברך

ספר

אוצרות הצניעות חלק ד # 396 כרך עה הצניעות והמשיח

- א. מרן היעב"ץ זי"ע
- ב. מרן החתם סופר זיע"א -
- ג. אדמו"ר מאוטווצק זי"ע
- ד. אדמו"ר מאמשינוב זי"ע
- ה. אדמו"ר לעלוב זי"ע -
- ו. אדמו"ר ערלוי זי"ע -
- ז. אדמו"ר קאמרנא זי"ע
- ח. אדמו"ר דושינסקיא זי"ע
- ט. אדמו"ר זוטשקא זי"ע

ליקוט מגדולי הצדיקים - קדושים אשר בארץ המה

נדפס פה בית שמש יע"א
כא אדר יומא דהילולא דרבינו הקדוש
הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק זיע"א
תשע"ט

נפתחו ב"ה

קוויס חדשים

להצלח עם ישראל

**סגולות
לכל
הבקשות**

זרע של קיימא,
פרנסה טובה, זוג
הגון ועוד

**רפואות
לכל
המחלות**

קיבלתי על עצמי
ונושעתי

כל המאזין לסיפורים של

"קיבלתי על עצמי ונושעתי" בשלוחה 22833

נכנס להגרלה בשווי 500 ש"ח

יש להשאיר הודעה עם שם וטלפון בשלוחה 9

**קיבלתי על עצמי
ונושעתי**

072.337.2978

שלוחה 22

02.6664997

התוכן: הצדיקים הקדושים:

א. מרן היעב"ץ זי"ע "פאה נכרית יהא אסור לכם וכל מי מיוצאי חלצי שיעבור על דברי צוואתי ואזהרתי בזה, לא יקרא שמי עליו בסודם אל תבוא נפשי, ובקהלם לא תחד כבודי, **ובשם ישראל לא יכונה!**"

ב. מרן החתם סופר זי"ע א - בצוואתו - "וגם אפילו פאה נכרית אני אוסרכם באיסור גמור" - מה ציווה המהר"ם א"ש זי"ע א - תלמיד החתם סופר - ברגעים האחרונים לפני מותו? - ברכת החתם סופר שדרש כשהחל להתפרץ פאה נכרית - היצר הרע שם כל מגמתו להסית נשים בזה - **על ידי הזהירות מפאה נכרית** - "אזכה לברכתו של אותו צדיק וקדוש עליון" - **כ"ק מרן בעל מנחת אלעזר ממונקאטש זי"ע** א כותב בספרו: "הגאון החתם סופר זצ"ל, הזהיר בזה על פאה נכרית, בצוואתו לבנותיו על כל דורותיו!" - **פאה אסורה מדינא!** - אין חילוק בין שערות לפאה! - **כ"ק מרן אדמו"ר מצאנז קלויזנבורג זצוק"ל** - "מדובר בחתם סופר הקדוש! רבן של ישראל! אשר זקני הקדוש מצאנז זי"ע כותב על עצמו, לא זכיתי להבין שיחת חולין שלו!" - **החתם סופר** הזהיר על פאה נכרית - "על כל דורותיו" - זוהי צוואה עד סוף כל הדורות - **מרן הגאון רבי שמואל הלוי וואזנר (שליט"א) [זי"ע]** א כתב באגרת לנשות ישראל: **"לחזור ללבוש כיסוי ראש שלא בדרך פאה נכרית, וכאשר כתב מרן החתם סופר זי"ע בשולחן ערוך ובצוואתו הקדושה!"**

ג. אדמו"ר מאוטווצק זי"ע: מה היה מגורמי השואה הנוראה? **"אם יתחילו הנשים ללבוש פיאות הדומות לשיער - יקום גוי ויחריב את העולם, וישמיד היהודים רח"ל"** (ר' שמחה בונים מאוטווצק זי"ע). "שמעתי מפיו של המשב"ק של הרה"ק ר' שמחה בונים מאוטווצק זי"ע - בנו של הרה"ק ר' מנדלי מוורקא זי"ע, אחיו של הרה"ק ר' יעקב דוד מאמשינוב זי"ע, ראש שושלת אמשינוב, - שלפני עלותו לארץ הקודש, בשנת תרמ"ז: נתאספו כל גדולי האדמו"רים בביתו להיפרד ממנו, מצד אחד ישב הרה"ק בעל ה"שפת אמת" מגור זי"ע, ומצד שני ישב הרה"ק מאלכסנדר זי"ע, וכל החדר היה מלא בגדולי הצדיקים שבפולין, עד שלא הניחו לשום גבאי להיכנס לחדר הקדוש מאפס מקום. ובאותם רגעים נעלים, טרם עלייתו

לארה"ק, נעמד ר' שמחה בונים קאליש מאוטווצק זי"ע, ואמר לכל הצדיקים המסובים שם: הנני רואה שהחלה להתפשט פריצות של לבישת 'פעל' (כעין חתיכת עור של כבש עם מעט צמר שהי' דבוק לעור, והניחו אותה בקצה המטפחת במקום שערות) דעו לכם שאם לא יעצרו פירצה זו, יבוא יום ויתחילו הנשים ללבוש ר"ל פיאות הדומות לשיער ואז יקום גוי ויחריב את העולם, וישמיד היהודים רח"ל. – כה דיבר הרה"ק, יותר מחמישים שנה לפני השואה הנוראה!!! – וידוע ששנים מועטות לאחר מכן היתה התדרדרות עצומה בענייני יהדות בפולין ובשאר אזורי אירופא, וגם בנושא כיסוי הראש חלה נסיגה נוראה, והסוף המר ידוע לכולם רח"ל. (מפי אחד מגדולי האדמו"רים שליט"א שהורה לפרסם סיפור נורא זה).

ד. אדמור מאמשינוב זי"ע: "מי יודע אם לא עמדה לה, זכות הבטחתה שלא תחבוש פאה לראשה! זכות זה עמדה לה להינצל ולהישאר בחיים!"

ה. אדמורי לעלוב זי"ע - מרן הרה"ק רבי משה מרדכי מלעלוב זיע"א, אמר: "עדיף שהבעל יגזור את פאותיו ואת זקנו מאשר שהאשה תלך בפאה נכרית" - "זו הפעם הראשונה שאני כל כך רוצה לחתום על כרוז".

ו. אדמורי ערלוי זי"ע: כ"ק מרן האדמו"ר הרה"ק רבי יוחנן סופר מערלוי זיע"א: דעת כבוד קדושת זקני מרן החתם סופר זצ"ל – לאיסור - אמר בשם זקנו החתם סופר – מצוואתו הקדושה – "ואפילו בפאה נכרית אני אוסר עליכם באיסור גמור" - כתב קדושת זקני מרן החתם סופר זצ"ל: "פאה נכרית לא עדיף מקלתה דאסור!" - כותב באגרת קודש: "היות כי הספר [לחמי תודה] אינו בנמצא אעתיק כאן לשונו: ראוי להוכיח ולהודיע גודל המכשלה, אשר זה כמה שנים שיצא הכרוז בבית הכנסת מפי כבוד אדוני מורי ורבי הגאון [בעל ה"פלאה" וספר "המקנה" וצלה"ה] בצירוף שתי בתי דינים, בחרם על לבישת נשים בפאה נכרית!" - רבו של מרן הגה"ק בעל החתם סופר זצ"ל עשה חרם על הנשים שהולכות עם פאה - מי שילך "בדרך דורות ראשונים – יזכה לבנים מהוגנים, ויתברכו בכל הענינים!" - מביא באגרתו את מה שדרש מרן החתם סופר וצוק"ל "כשהתחיל להתפרץ לבישת פאה נכרית": "מי שישמע לדברי לילך בצניעות, בדרך דורות הראשונים – יזכה: לבנים מהוגנים, ויתברכו בכל הענינים",

והרים קולו בכח: **מכלל הן אתה שומע לאו!** וכל העם אחוזם חיל ורעדה בשמעם דברים אלו יוצאים מפיו, בליל כל נדרי, בקדושה ובטהרה! - מעיד על עצמו: "נשאלתי מתלמידים שמציעים להם שידוך, שאין המדוברת רוצה ללבוש פאה נכרית אלא מטפחת. והשבתי: "שיהיו מאושרים ושמחים בשידוך הזה, וכמותן ירבו בישראל" - "שיהיו מאושרים ושמחים! וכמותן ירבו בישראל!"

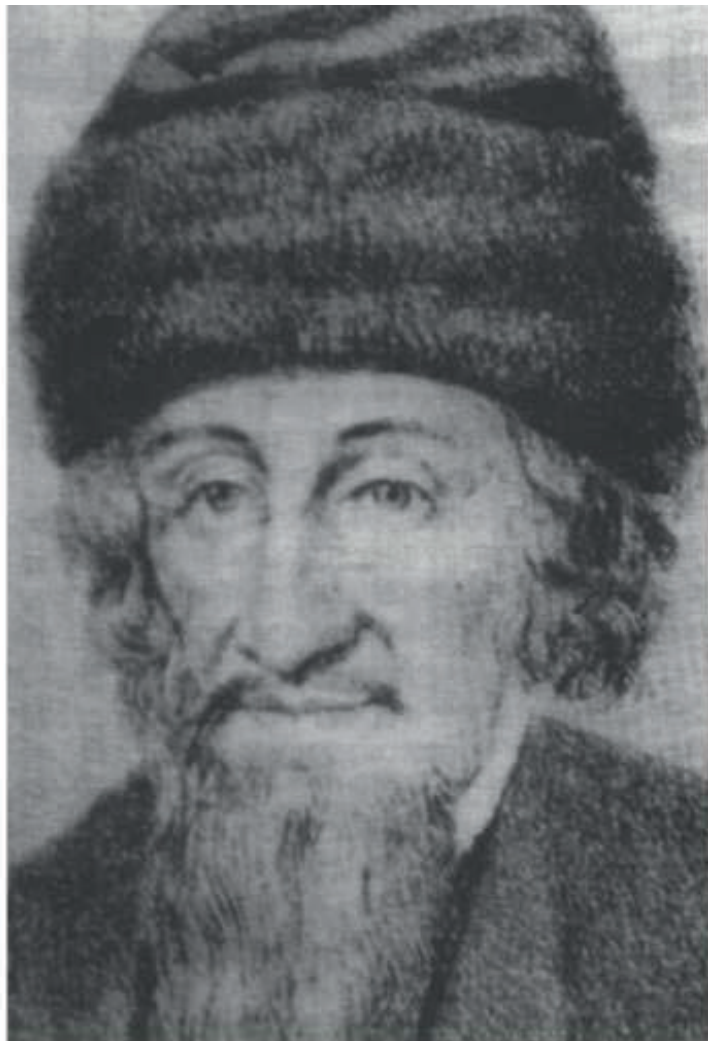
ז. ה. אדמורי קאמרנא - "ובאם שתלך [בפאה נכרית] - לא היא ולא בניה ובני בניה חשובה כבתי, ולא אצל אבותי, ולא בכלל ישראל, ואין עליהם שום זכות אבות!"

ח. כ"ק מרן האדמו"ר הרה"ק מהרי"ץ דושינסקי גאב"ד ירושלים עיה"ק זיע"א: יזכה לבנים מהוגנים! ויתברכו בכל הענינים - כותב בספרו שו"ת מהרי"ץ סימן קכ"ז בענין איסור הפאה אשר נתבאר באריכות בתשובות "באר שבע" "חלילה לזוז מזה אפילו זיז כל שהוא - כתב בשו"ת מהרי"ץ סימן קכ"ז - עיין בתשובות - תשובה מאהבה, שנשאל על פאה נכרית וכתב: אין זה מדרכי הצניעות! ולא בשביל נשים כאלו נגאלו אבותינו ממצרים.

מרן הרה"ק הגאב"ד ירושלים עיה"ק הגרי"מ דושינסקי זיע"א - מבטיח הבטחות רבות של ברכות וישועות מיוחדות כדי לשכנע שלא ללבוש פריזעט בשום אופן! רק ללכת עם מטפחת בלבד, בלא שום תוספת כלל וכלל. - אמר לאברך: שבזכות שלא תלבש פריזעט - יהיה לה חיים מאושרים, וילדים טובים - "בעזרת ה' יבוא יום, וגם הם יסירו את ה"פריזעט" - וילכו כולם עם מטפחת!"

ט. אדמורי זוטשקא: כ"ק מרן האדמו"ר הרה"ק מזוטשקא זיע"א: חיזוק הצניעות אינו מתקיים כלל בלבישת הפאה! כתב: בשם בעל עצי ארזים: שכל המורים היתר להקל - עתידים ליתן את הדין - הוכחה מהרמב"ם שבנות ישראל לא הלכו עם פאה - אין לאשה להתקשט כלל, רק לפני בעלה. - "המנהג הזה, של הליכה עם פאה הוא מנהג משובש מהמתחדשים, בכמה דורות שלפנינו שחידשו והנהיגו כך!" "וה' ינחנו בדרך האמת!" - מביא מה"חסד לאברהם" שכתב: "דעיקר האיסור משום פריצות, שהיא מתנאית לבני אדם, מה לי שער עצמן מה לי פאה נכרית? תורה אחת להם, ואסור מן

התורה!" - זה ודאי אסור ממש, מצד איסור הפריצות! והדבר ברור לכל בעל שכל ישר - יזהרו הנשים הכשרות במאד מאד, ויתאמצו לקדש את שמו יתברך הגדול והקדוש, ובזה יזכו את הרבים! ותהי משכורתם שלימה מאת הבורא ברוך הוא - "הפאה נכרית היא לשם יופי ופריצות, לגרות היצר הרע שישתכלו בהם, ויחטאו בהירהורים רעים רחמנא ליצלן - חילול השם עונשו חמור יותר מחייבי כריתות ומיתות בית דין! - כל המטרה של הפאה - היא להראות יפה ברחוב! - "זה נמשך על ידי שהנשים הכשרות מזלזלות בהם, על דרך שאמרו חז"ל: כל פרצה שאינה מן הגדולים אינה פרצה, וזה אחריות גדול בזה שההמון לומדים להקל!" - "כשרואים ההמון שהחשובים מקילים, אז הם פורצים ומקילים יותר ויותר, והוא עוון של חילול השם ר"ל, דהוא איסור דאורייתא היותר חמור, שעונשו חמור יותר מחייבי כריתות ומיתות בית דין רחמנא ליצלן!" - כל המטרה של הפאה - היא להראות יפה ברחוב! איך הולכים ועושים דבר כזה, כדי למצוא חן ברחוב?! - כיסוי הראש הנועד לחיזוק הצניעות, וההכנעה, והבושה, והיראת שמים - אינו מתקיים כלל בלבישת הפאה!"

מרן החכם צבי וצוק"ל

אביו של מרן היעב"ץ מעמדיון וצוק"ל

שכתב בצוואתו הקדושה:

"הנני מצווה בזה עליכם ועל דורותיכם אחרים חק עולם ולא יעבור!...

פאה נכרית יהא אסור לכם! וכל מי מיוצאי חלצי שיעבור על דברי

צוואתי ואזהרתי בזה, לא יקרא שמו עליו!...

בסודם אל תבוא נפשו! ובקהלם לא תחד כבודו! ובשם ישראל לא יכונה!"

לשונו הקדוש בשו"ת שאילת יעב"ץ, הובא בספרנו להלן, בדברי מרן החתם סופר זי"ע, ולשונו הקדוש בספרו מור וקציעה סי' ע"ה, הובא בספרנו להלן, בדברי מרן החיד"א זי"ע.

קטע נורא מצוואתו הקדושה

"ואתם בני ישמרכם צורנו ויצילכם, זרעי וזרע זרעי עד עולם, הנני מצוה בזה עליכם ועל דורותיכם אחריכם חק עולם ולא יעבור!, בל יעלה על ראשכם, כובע לְבַד וכו', וכן פאה נברית (פארוק) יהא אסור לכם!...

וכל מי מיוצאי חלצי שיעבור על דברי צוואתי ואזהרתי זאת, לא יקרא שמי עליו!!!!. בסודם אל תבוא נפשי ובקהלם לא תחד כבודי, ובשם ישראל לא יכונה!!!".

היעב"ץ בהגהותיו לסידורו "עמודי שמים", נדפס בסוף הסידור עמוד ק"ב, משנת תשכ"ז

מרן ה"חתם סופר" זצוק"ל

כותב בצוואתו הקדושה:

"פאה נכרית אני אוסרکم באיסור גמור!! וה' ימציאכם חן! וחסד!
 וחנינה! וחמלה! ותגדלו בנים, וצאצאים, וצאצאי צאצאים, על
 התורה והעבודה!!"

אשת מרן החתם סופר זי"ע ובנותיו וכלותיו הלכו עם משפחת בלבד!

מרן ה"חתם סופר" זצוק"ל, פוסק בפירוש בהגהות החתם סופר על השולחן ערוך סימן ע"ה, שפאה נכרית אסורה ברשות הרבים. [והיא יותר חמורה ממי שהולכת עם סל של נסרים על הראש, אפילו ש"אי אפשר שלא יראו שערותיה דרך הנסרים", ולכן אסור מדרבנן לצאת עם סל זה לרחוב, אבל לצאת עם פאה זה יותר חמור. - וראה להלן בחלק ב' בעזהש"י, את אריכות לשונו הקדוש של מרן החתם סופר זי"ע עם כל המקורות שהוא מציין לעיין בהם].

מה כתב מרן ה"חתם סופר" זי"ע בצוואתו לנשים?!

מלבד זאת כתב מרן ה"חתם סופר" זצוק"ל בצוואתו הקדושה: "וגם אפילו פאה נכרית אני אוסרכם באיסור נמור! וה' ימציאכם חן, וחסד, וחנינה, וחמלה, ותגדלו בניכם וצאצאיכם וצאצאיכם, על התורה והעבודה, כאשר ציוה ה' אלקינו עמנו ועם בנינו, עד עולם".

ועוד כתב מרן ה"חתם סופר" זי"ע לפני זה, בצוואתו הקדושה: "ולא תאמרו נשתנו העתים, כי יש לנו אב זקן יתברך שמו, לא נשתנה, ולא ישתנה, וכל רע לא יאונה, ותתברכו מקדם מעונה".

מרן הגה"ק רבי יוסף צבי דושנסקי זצוק"ל
 כותב באגרת, שכשהחל להתפרץ פאה נכרית, דרש מרן
 החתם סופר זצוק"ל על תיקון הענין, ובירך את "כל מי ששומע
 לדבריו, לילך בצניעות בדרך דורות ראשונים, יזכה לבנים
 מהוגנים, ויתברכו בכל הענינים!"

ומסיים את צוואתו הקדושה בתפלתו הידועה: "ויהי רצון
מלפניך, נותן התורה יתברך שמך, שלא ייבש המעיין, ולא יקצץ
האילן, פרי עץ חי וקים אמן ואמן", עכ"ל ק.

מה ציווה המהר"ם א"ש - תלמיד החתם סופר - ברגעים האחרונים לפני מותו?!

והנה פסק דינו של מרן החתם סופר זי"ע בשולחן ערוך סימן
ע"ה ובצוואתו, התפרסם בכל כלל ישראל, ובפרט ידוע הדבר בין
תלמידי תלמידיו האמיתיים המתבטלים אל דעת קדשו, וביותר בין
יהודי הונגריה החרדים לכל מוצא פי מרן החתם סופר זי"ע, ונציין
כמה מגדולי הדורות המביאים את דבריו הקדושים.

נקדים שתי עובדות נוראות מתלמידי החתם סופר זי"ע, שבהם
אנו רואים עד כמה זעקו והרעישו תלמידי החתם סופר האמיתיים
זי"ע על ענין הפאה.

זה לשון עדותו של הגה"ק ר' עקיבא יוסף שלעזינגר זי"ע בספרו
לב העברי (חלק א' דף פ"א) **על הגאון רבי מאיר א"ש**, בעל אמרי אש
זי"ע: "אלו הן הדברים אשר צוה רבינו מאיר א"ש ז"ל לפני מותו
לזרעו אחריו, ואמר בזה הלשון: מה אצוה לכם, שתלמדו בהתמדה,
או שתהיו עובדי השם, זה תבינו מנפשכם. אך זה אצוה לכם מאד,
תזהרו להיות עוקר הרים על מנהג קל שבקלים, והנשים ישמרו
מללבוש פאה נכרית חם ושלום. עכ"ל הקדוש!".

ברכת החתם סופר שדרש כשהחל להתפרץ פאה נכרית!

וזה לשון עדותו של מרן הגה"ק רבי יוסף צבי דושינסקיא זי"ע,
רבה של ירושלים עיה"ק, במכתבו הנדפס בספר "זכרון למשה":

"פשוט שדעת קדושת זקני מרן חתם סופר זצ"ל, בהגהות שולחן
 ערוך נוטה לאיסור, ומוכח זאת ממה שציין ל"שאילת יעב"ץ"
 בשלשה מקומות שאסור!
 [אגרת קדשו מובאת להלן במערכת "ערלוי"]

כ"ק מרן אדמו"ר מערלוי שליט"א
 נכד מרן חגה"ק בעל "חתם סופר" וצוק"ל
 אשר כותב בצוואתו הקדושה:
 "פאה נכרית אני אוסרכם באיסור גמור!! וה' ימציאכם חן! וחסד!
 וחנינה! וחמלה! ותגדלו בניכם, וצאצאיכם, וצאצאי צאצאיכם, על
 התורה והעבודה... עד עולם!"

"ושמעתי למורי הגאון ר' יצחק זעקיל (פאללק) זצ"ל בהתווכחו עם תלמיד החתם סופר, על סדר דברים שיצאו מפיו [של החתם סופר] בדרשה אחת, בשהחל להתפריץ פאזה נברית!!! אמר הוא [הגאון ר' יצחק זעקיל פולק] ז"ל, סדר דבריו [של מרן החתם סופר זי"ע] היה לברך כל מי ששומע לדבריו לילך בצניעות בדרך דורות ראשונים, יזכה לבנים מהוגנים!, ויתברכו בכל ענינים!.

והרים [החתם סופר זי"ע] קולו בכח, "מכלל הן אתה שומע לאו", וכל העם אחזום חיל ורעדה, בשמעם דברים אלו יוצאים מפיו בליל כל נדרי!, בקדושה וטהרה!!!". עד כאן לשונו הקדוש.

היצר הרע שם כל מגמתו להסית הנשים בזה

עד כמה היו דבוקים תלמידי החתם סופר זי"ע האמיתיים, לקיים את דברות קדשו בפירושו לשולחן ערוך ובצוואתו הקדושה שאסר את הפאה, אפשר לראות מדבריו הנלהבים של תלמידו הגדול הגה"ק ר' הלל מקאלמייא זי"ע בספרו "שירי משכיל" על צוואת החתם סופר, וזלה"ק (כלל ה' פרט ט'): "שהיצר הרע הניח מלהסית מכל השס"ה לא תעשה, ושם כל מגמתו להתאמץ לטרוח להחטיאם בפגם יסוד, ובכלל הסתתו... הוא שטורח ומסית לנשים שיהיו בבחינת "גבהו בנות ציון", ולקשט בתכשיטים ובמלבושים כאחת הפרוצות.. שהם בגדי שחץ וגאווה ולא מדרכי הצניעות, וגורמין להבעיר היצר הרע בלב רואיהם, ועל ידי כך הולכין מעט מעט מדת יהדות מדרכי הצניעות, ומשנים מדרכי אמהות הבשרות להתקשט אף בפאה נברית!!!..." [מדבריו בהמשך, מפורש ש"פאה נברית" זו, אשר עליה מדבר הגה"ק מרן החתם סופר זי"ע, היא רק בקצה הראש, וכל הראש מכוסה במטפחת, וקצה זה של הפאה בצידי הראש אפילו כשכל הראש מכוסה עם מטפחת, אסר החתם סופר זי"ע!].

רבינו הגדול ברור האחרון!

"ורבינו הגדול ברור האחרון הזה צוה לכל זרעו, וזה לשונו, "וגם בפאה נכרית אני אוסרכם באיסור גמור!". - והא דלא אוסר כן לכל העולם, [היינו - כפי שמוכיח שם בהמשך דבריו הקדושים, שהכוונה של החתם סופר זי"ע בצוואה, היא לאסור אפילו שערה אחת של פאה, שמניחים בקצה המטפחת שלא במקום השיער. ועל זה שואל תלמידו, למה לא אסר בפירוש לכל העולם, גם את השערה של פאה שמניחים בצד, שלא במקום השערות]. משום שידע שמי שהוא ירא ה', ונדבה לבבו שאשתו ובנותיו יהיו מנשים באהל תבורך, וילכו בדרכי האמהות, ודאי יאמר גם אני אתנהג כזרעו של אותו צדיק!.

עיין חובת הלבבות שכל ירא ה' ראוי לו ליקח ראייה מעוברי עבירה ועושי רשע, כמה הם זריזים וממהרים לעשות עבירה למלאות תאוותם בכל דקדוקיה ופרטיה ולא יבושו, ואם המה עושים כן עבור תאות בהמיות והנאה גשמית שהיא רגע, מה מחוייבים לעשות יראי ה' עבור תאוה רוחנית והנאה עולמית להיות בורח מן העבירה. ולקיים מצות ה' בזריזות ובשמחה בכל דקדוקיה! ולא יבוש מלעג השאננים!".

ע"י הזהירות מפאה נכרית "אזכה לברכתו של אותו צדיק וקדוש עליון"!

"אם כן נשים שאננות!, בנות בוטחות!, שמען קולי והאזינה אמרתי, הרי אם נתחדש מאדע חדשה בעניני הבגדים שהיא מאביזריהו דפריצות ועזות, מיד כל אחת מקנאה בחברתה וממהרת וזריזה לומר: אעשה כן גם אני!.

מעתה תנו דעתכם לכך, מאחר שראתה עינו של אותו צדיק ואביר הרועים [מרן החתם סופר זי"ע], כמה מהפגם מסתעף לנשים כאלה שלובשים בפאה נכרית, עד שמאהבת האב על בנותיו ציוה והזהיר אותן!, וגם ברכם!, וזה לשונו הזהב, "וגם בפאה נכרית אני אוסרכם

כ"ק מרן הגה"ק בעל "מנחת אלעזר" ממונקאטש וצוק"ל

כותב בספרו:

"הגאון חתם סופר וצ"ל, הזהיר בזה על פאה נכרית, בצוואתו לבנותיו ועל כל דורותיו!"

באיסור גמור, וה' ימציאכם חן וחסד!, ותגדלו בניכם וצאצאיכם על התורה ועל העבודה!" עד כאן לשונו הקדוש. אם כן מהראוי והנכון הוא שכל אחת ואחת תהיה בבחינת "ותקנא רחל באחותה", לומר אעשה כן גם אני!, ואזכה לברכתו של אותו צדיק וקדוש עליון!!!. עד כאן לשון קדשו של תלמידו הגה"ק ר' הלל מקולמאיי זי"ע. אשר מוכיח שם בהמשך הדברים שכל זה מדובר אפילו רק על קצה של פאה שמונח בפאת הראש, אפילו כאשר כל הראש מכוסה עם מטפחת ורק בקצה הניחו פאה נכרית, (כמו מצות "פאה", - להבדיל רבבות הבדלות בלא שיעור וסוף, בין חול לקודש, ובין טמא לטהור - שהכוונה בקצה השדה!). ועל זה בירך החתם סופר זי"ע, שמי שימנע מזה, יזכה לגדל בנים וצאצאים על התורה ועל העבודה!.

פאה אסורה מדינא!

לאחר מכן מוסיף תלמידו הגה"ק זי"ע בזה הלשון: "ואחר כך עבירה גוררת עבירה, והוסיפו להרע לילך יותר בפריצות, ללבוש פרוק הנקרא במדינה זו שייטל, והיינו לכסות כל הראש בפאה נכרית, וזה אסור מדינא!, וכל הפוסקים מודים בזה!" עכל"ק. דהיינו שסובר שכל דברי החתם סופר לזרעו אחריו היו הוספה על מה שכתב שם שלא ילכו בדרכי "נשים רעות שמוציאין אפילו שערה אחת לחוץ", על זה הוסיף שלא רק שערה אחת טבעית אסורה אפילו כשהיא יוצאת רק בצד מחוץ למטפחת, אלא גם - שערה אחת לא טבעית, אלא - "בפאה נכרית, אני אוסרכם באיסור גמור". אבל על פאה על כל הראש, הרי זה וודאי אסור, ולכן על זה לא היה צריך בכלל להזהיר!, כי "זה אסור מדינא"!

אין חילוק בין שערות לפאה!

הגה"ק מהרי"ד מבעלזא זי"ע בדרשתו הידועה לפני אלפי בני ישראל, שנדפסה באלפי עותקים בספר "דיבורים קדושים" ובעוד

כ"ק מרן אדמו"ר מצאנז קלויזנבורג זצוק"ל
"מדובר בחתם סופר הקדוש! רבן של ישראל! אשר זקני
הקדוש מצאנז זי"ע כותב על עצמו, לא זכיתי להבין
משיחת חולין שלו!"

ספרים [לאחרונה נדפסה שוב בסוף ספר "קול התור" עמוד רס"ח],
אמר - בזה הלשון "כל מי שלומד שולחן ערוך ביראת שמים, רואה
היטב שאין חילוק בין שערות עצמן לפאה נכרית שנקרא שייטעל,
ונדפס כעת בשולחן ערוך הגהות חתם סופר, ופוסק גם כן שאין חילוק
בין שערות עצמן לפאה נכרית!" עכל"ק.

החתם סופר הזהיר על פאה נכרית "על כל דורותיו"!

גם הגה"ק ממוןקאטש זי"ע כותב בספרו "נמוקי אורח חיים"
סעיף ב': "והנאון חתם סופר זצ"ל הזהיר בזה על פאה נכרית, בצוואתו
לבנותיו, ועל כל דורותיו, ובעוונותינו הרבים בדורותינו נפרצו במלואם
בזה, אבל על כל פנים בדורו היו נזהרים בזה, והשם יתברך יעזרנו
בקרב, ויקויים בנו מה שנאמר באברהם אבינו כי ידעתיו למען אשר
יצוה את בניו ואת ביתו - אלו הנשים - אחריו ושמרו דרך ה', ולמזהיר
ולנזהר שלומים תן כמי נהר בכל טוב סלה" עכל"ק.

זוהי צוואה עד סוף כל הדורות!

גם כ"ק אדמו"ר מצאנו קלויזנבורג זצוק"ל היה מזכיר את דברי
מרן החתם סופר זי"ע, ונציין לדוגמא את מה שאמר בדברות קדשו
בשיעור חומש רש"י פרשת נח תדש"ס "מרן החתם סופר זי"ע מקפיד
בצוואתו שלא ילכו עם פאה!.

והרי מצוה לקיים דברי המת זהו דבר ברור, אפילו אילו הוא
לא היה החתם סופר!, מכל שכן כאשר מדובר בחתם סופר הקדוש!,
דער הייליגער חתם סופר!, דער רבן של ישראל!, אשר זקני הקדוש
מצאנו זי"ע כותב על עצמו לא זכיתי להבין שיחת חולין שלו! - עד
כאן מדבריו הקדושים בשיעור חומש ורש"י.

וכמו כן בספרו הקדוש "שפע חיים" מכתבי תורה (חלק ה' עמוד
קנ"ט), כותב כ"ק אדמו"ר מצאנו - קלויזנבורג זי"ע, בזה הלשון:

מרן הגאון רבי שמואל הלוי וואזנר שליט"א
כותב באגרת לנשות ישראל:
"לחזור ללבוש כסוי ראש שלא בדרך פאה נכרית,
וכאשר כתב מרן החתם סופר זי"ע בשולחן ערוך ובצוואתו הקדושה!"

"החתם סופר בצוואה לבניו כתב "וגם בפאה נכרית אני אוסרכם איסור גמור וכו'", ועיין בהגהות חתם סופר לשולחן ערוך אורח חיים סימן ע"ה עכל"ק. (עיין עוד להלן במערכת הגה"ק אדמו"ר מצאנז קלויזענבורג זי"ע באריכות).

גם מרן הגר"ש וואזנר שליט"א במכתבו, מזכיר את דעת רשכבה"ג מרן החתם סופר, הן בשו"ע, והן בצוואה, באומרו "לחזור ללבוש כסוי ראש שלא בדרך פאה נכרית, וכאשר כתב מרן החתם סופר זי"ע בשולחן ערוך, ובצוואתו הקדושה".

השער השני דעת גדולי החסידות

צאי לך בעקבי הצאן!

אשת הרה"ק האדמו"ר הזקן מוורקא זי"ע הלכה רק עם מטפחת בלבד! וכן כלתו אשת בנו הרה"ק ר' מנדלי מוורקא זי"ע, ואשת בנו הרה"ק ר' שמחה בונים מאוטווצק זי"ע בנו של הרה"ק ר' מנדלי מוורקא זי"ע. וכן כלתו של אדמו"ר הזקן מוורקא זי"ע, אשת הרה"ק ר' יעקב דוד מאמשינוב זי"ע, ואשת הרה"ק ר' מנחם מאמשינוב זי"ע, ונשות בניו, הרה"ק ר' יוסף מאמשינוב זי"ע, והרה"ק ר' שמעון שלום מאמשינוב - אוטווצק זי"ע, כולם הלכו רק עם מטפחת בלבד!

רצוננו שנשותינו ובנותינו תלכנה כנשי רבותינו הקדושים זי"ע!, אשר מפיהם אנו חיים, וכל מעשינו ואורח חיינו מושתת על הליכותיהם ודרכיהם הקדושים בכל פרט ופרט.!

נבואה נוראה עשרות שנים לפני מלחמת העולם השנייה! מה היה מגורמי המלחמה הנוראה!

שמעתי מפיו של המשב"ק של הרה"ק ר' שמחה בונים מאוטווצק זי"ע - בנו של הרה"ק ר' מנדלי מווארקא זי"ע, אחיו של הרה"ק ר' יעקב דוד מאמשינוב זי"ע, ראש שושלת אמשינוב, - שלפני עלותו לארץ הקודש - בשנת תרמ"ז - נתאספו כל גדולי האדמורי"ם בביתו להיפרד ממנו, מצד אחד ישב הרה"ק בעל שפת אמת מגור זי"ע, ומצד שני ישב הרה"ק מאלכסנדר זי"ע, וכל החדר היה מלא בגדולי הצדיקים שבפולין, עד שלא הניחו לשום גבאי להיכנס לחדרו הקדוש מאפס מקום.

ובאותם רגעים נעלים טרם עלייתו לארה"ק, נעמד הרה"ק ר' בונים מאוטווצק זי"ע, ואמר לכל הצדיקים המסובים שם: הנני רואה שהחלה להתפשט פריצות של לבישת "פעל" - הוא כעין חתיכת בד שחור, והניחו אותה בקצה המטפחת. - דעו לכם, שאם לא יעצרו את הפירצה הזו, יבוא יום ויתחילו הנשים ללבוש פאות הדומות לשיער, ואז יקום גוי אחד ויחריב את כלל ישראל! ובלשונו הטהור: און דאס וועט צו ברענגען אז ס'וועט אויף שטיין א גוי און "חרוב" מאכן כלל ישראל!!! - כה דיבר הרה"ק, יותר מחמישים שנה לפני השואה הנוראה!.

וידוע ששנים מועטות לאחר מכן בערך בשנת תרס"ה, ובפרט משנת תרע"ה בזמן המלחמה הראשונה, היתה התדרדרות עצומה בעניני יהדות בפולין ובשאר אזורי אירופא, וגם בנושא כיסוי הראש, חלה נסיגה נוראה, והסוף המר ידוע לכולם רח"ל.

מפי אחד מגדולי זקני האדמורי"ם שליט"א שהורה לפרסם סיפור נורא זה

העיד כ"ק אדמו"ר רבי יצחק מאמשינוב ארה"ב זי"ע, בפני משמשו בקודש, [כאשר היה בדרכו לבית החולים לפני ניתוח], שכאשר שכב אביו הקדוש רבי יוסל'ע מאמשינוב זי"ע לפני פטירתו, ביקש והתחנן מבנותיו ובני ביתו, שיתנו לו תקיעת כף ויבטיחו לו שלא ילבישו פאה נכרית!.

אך בתקופה ההיא היו הנסיונות קשים מאד, בפרט בנושא הצניעות, מפני שהדור התדרדר וירד בצורה נוראה, ונפרצו גדרי הצניעות גם בבתי הרבנים והאדמו"רים, באופן שהיה מאד קשה להתחייב להימנע מללכת עם פאה, ואכן אף אחת לא יכלה להתחייב ולהבטיח שלא תלך עם פאה, מלבד בת אחת ויחידה, שאכן ניגשה אל אביה הקדוש ר' יוסל'ע מאמשינוב זי"ע, והבטיחה לו שלעולם לא תלך עם פאה על ראשה.

סיים בנו כ"ק אדמו"ר ר' יצחק מאמשינוב ארה"ב זי"ע, באמרו, "דבר פלא! שהבת הזו היא היחידה מכל בנות אבי, שזכתה להינצל מהמלחמה הנוראה ולהישאר בחיים! מי יודע אם לא עמדה לה, זכות הבטחתה שלא תחבוש פאה לראשה! זכות זו עמדה לה להינצל ולהישאר בחיים!", עד כאן דבריו הנוראים!.

ב"ק מרן אדמו"ר רבי יצחק מאמשינוב ארה"ב וצוק"ל
 "מי יודע אם לא עמדה לה, זכות הבטחתה
 שלא תחבוש פאה לראשה,
 זכות זו עמדה לה להינצל ולהישאר בחיים!"

"פריזעט" או "שפיצל" וכיוצא בזה, הרי זה עצמו שינוי מהדורות הקודמים, שהרי בדורות הקודמים כולם הלכו רק עם מטפחת. ואם כן עצם ההליכה שלהם, היא היא השינוי האמיתי מדרכי אבות. אבל אפילו בלי כל זאת, הרי לא שייך כאן ענין זה של שינוי מדרכי אבות כלל, ואדרבה, לא זו בלבד שמותר לשנות, אלא יש לך לשנות, ועליך לשנות. וסיים: "נישט נאר דו מעגסט משנה זיין, נאר דו זאלסט משנה זיין"!

"מען זאל מפרסם זיין אין מיין נאמען, אז עס איז בעסער, אז דער
מאן זאל אפשרין די בארד מיט די פאות, איידער די ווייב זאל גיין
מיט א שייטל!"

ב"ק מרן אדמו"ר רבי משה מרדכי מלעלוב וצוק"ל
"עדיף שהבעל יגזור את זקנו ופיאותיו, [באופן שאין איסור על פי
שולחן ערוך], מאשר שהאשה תלך עם פאהו!"

לעלוב

צאי לך בעקבי הצאן!

אשת הרה"ק ר' דוד מלעלוב זי"ע הלכה מכוסה רק עם מטפחת בלבד!, וכן אשת בנו הרה"ק ר' משה'לה מלעלוב זי"ע, ואשת הרה"ק ר' אלעזר מנחם מענדל מלעלוב זי"ע, ואשת הרה"ק ר' דוד צבי שלמה מלעלוב זי"ע, ואשת הרה"ק ר' שמעון נתן נטע מלעלוב זי"ע, כולם הלכו מכוסות רק עם מטפחת בלבד!

רצונינו שנשותינו ובנותינו ייראו כמו נשי רבותינו הקדושים זי"ע, אשר מפיהם אנו חיים!, וכל אורח חיינו בנוי ומיוסד על מנהגיהם ודרכיהם בכל פרט ופרט!

כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט
רבי משה מרדכי בידרמן מלעלוב וצוקללה"ה

מוטב שהבעל יגזור זקנו ופיאותיו!

אדמו"ר מלעלוב זי"ע התבטא פעם ואמר בזה הלשון: אני מבקש שיפרסמו בשמי שמוטב שהבעל יגזור את פיאותיו ואת זקנו, מאשר

"דעת תורתנו הקדושה: כי הדבר אסור מדינא!"

**כ"ק מרן אדמו"ר רבי משה מרדכי מלעלוב זצוק"ל
"זו הפעם הראשונה שאני כל כך רוצה לחתום על כרוז!"**

שהאשה תלך עם פאה!!! [כמובן שהכוונה רק באופן שאין איסור על פי שולחן ערוך].

ובלשונו הטהור: "מען זאל מפרסם זיין אין מיין נאמען, אז עס איז בעסער אז דער מאן זאל אפ שערין די בארד מיט די פאות, איידער די ווייב זאל גיין מיט א שייטל!".

מפי תלמידו הצדיק ר' זלמן בריזל זצוק"ל

זו הפעם הראשונה שאני כל כך רוצה לחתום על כרוז!

כאשר היתה התעוררות בענין הפיאות ורצו להחתים את גדולי הדור זי"ע, שיצאו בכרוזים נגד הפירצה, הודיעו לכ"ק האדמו"ר מלעלוב זי"ע שרוצים להחתים, וכמובן ששמח כמוצא שלל רב לשמע הבשורה הזו, ושאל האדמו"ר זי"ע כמה פעמים את מקורביו: "מפני מה אין מגיעים להחתים אותי?", הרי זו הפעם הראשונה שאני כל כך רוצה לחתום על כרוז, שהוא חיזוק הצניעות בדורנו". - וראו כיצד רצונו עז, ותשוקתו עצומה, ליטול חלק בתיקון פירצה זו. באומרו שכאשר יחתמו כל גדולי ישראל על כרוז זה, ויתעוררו רבים לתיקון הדבר, יהיה הדבר לתועלת וחיזוק, גם לאלה שעד עתה היה קשה להם להתחזק בזה לבדם.

ואכן לבסוף כשבאו לפניו, קרא את הכרוז - הנדפס להלן - וחתם עליו את שמו הקדוש בשמחה, ובשעת החתימה אמר את הדיבורים הנ"ל, שיפרסמו בשמו, שיותר טוב שהבעל יגזור את הזקן והפאות, [כמובן שהכוונה, רק באופן שאין בזה איסור על פי שולחן ערוך], מאשר שהאשה תלך עם פאה!.

ונביא בזה קטע מלשון האגרת אשר עליה חתם כ"ק אדמו"ר מלעלוב זי"ע:

"היות כי בעוונותינו הרבים נפרץ באחרונה שנשים נשואות לובשות פיאה נכרית, הדומה ממש לשער, מינים ממינים שונים, לא

שערום אבותינו, עד שנראין כפרועות ראש חס ושלום, הרינו רואים חובה לעצמנו להודיע דעת תורתנו הקדושה, כי הדבר אסור מדינא.

שאף במקומות שנהגו היתר בפאה נכרית, לא עלתה על הדעת להתיר פיאות נכריות כאלו! ובכגון דא, אין שום היתר!"

"ולכן חייב כל הירא את דבר ה', וחס על כבוד קונו, וכבוד תורתו הקדושה המחולל, ואשר לבו כואב וחרד על קיומם של יסודות הקדושה של עם ישראל, להקפיד כנזכר לעיל!"

"ולעומת זאת הבטיחנו חכמינו ז"ל, כי האשה הכשרה אשר הצניעות היא עדייה ותפארתה, זוכה לבנים מהוגנים, אהובים למטה ונחמדים למעלה, כשתילי זיתים סביב לשולחנה".

משה מרדכי בידרמן

והנה כל זאת מדובר על הפאות שלפני יותר מעשרים וחמש שנים!, אשר כיום אין אף אחת שתעיז ללבוש פאה כפי שהיו נראות הפאות בשנים ההם, ועל הפאות ההם כתב כ"ק אדמו"ר מלעלוב זי"ע, שכל פאה "הדומה ממש לשיער", "בכגון דא אין שום היתר"! ו"דעת תורתנו הקדושה כי הדבר אסור מדינא"!

על אחת כמה וכמה בימינו, שכל הפאניות אומרות במפורש שלא נמצא כיום שום פאה שאינה דומה ממש לשיער!, ובסקר שנערך בשנת תשנ"ז, כשנשאלו פאניות האם אפשר להשיג כיום פאה שאינה נראית כשער ממש, צחקו ולעגו כולם על השאלה הזו, באומרם, כיום אין להשיג שום פאה סינטטית שאינה נראית ממש כשיער!. ואם כן מובן ופשוט שזאת התורה לא תהא מוחלפת, ואם "דעת תורתנו הקדושה כי הדבר אסור מדינא", ו"בכגון דא אין שום היתר"!, אזי ברור שאין לנו אלא לקיים את דברי התורה כהלכתה, לקיים מצות כיסוי הראש בצניעות כדת וכדין, עם מטפחת צנועה ללא שום תוספת של פאה נכרית כלל וכלל.

כ"ק מרן אדמו"ר גאב"ד ערלוי שליט"א, כותב באגרת תשובה מיום שלישי י"ב טבת תש"ס, המובאת בספר "באר מרים" סימן ג'.
[הבאנו את לשונו בדברים הנוגעים למעשה לעשיית רצון הש"י בקיום מצוה זו]. וזה לשונו:

דעת קדושת זקני מרן החתם סופר זצ"ל לאיסור
"כתב קדושת זקני מרן החתם סופר זצ"ל [בשולחן ערוך סימן ע"ה] "המעייין בספר באר שבע בפנים, יראה כי סוף דבריו [שאוסר] נכונים וכו', אבל פאה נכרית לא עדיף מקלתה דאסור".
ובצוואתו כתב וזה לשונו: בנותי וכלותי תזהרו מרעת נשים רעות, שמוציאים אפילו שער אחד חוץ, ואפילו בפאה נכרית אני אוסר עליכם באיסור גמור" וכו'.

לעניות דעתי פשוט שדעת קדושת זקני מרן החתם סופר זצ"ל בהגהות שולחן ערוך הנזכר לעיל נוטה לאיסור. ומוכח זאת ממה שציין לשאלת יעב"ץ בשלשה מקומות שאסר.

כ"ק מרן אדמו"ר גאב"ד ערלוי שליט"א
"כתב קדושת זקני מרן החתם סופר זצ"ל: פאה נברית לא עדוק
מקלתה דאסור!"
"ובצוואתו כתב וזה לשונו: בנותי וכלותי תזהרו מרעת נשים רעות,
שמוציאים אפילו שיער אחד היין, ואפילו בפאה נברית אני אוסר
עליכם באיסור גמור!"

ב"ק מרן אדמו"ר גאב"ד ערלוי שליט"א
כותב באגרת קודש:

"היות כי הספר (לחמי תודה) אינו בנמצא, אעתיק כאן לשונו:
ראוי להוכיח ולהודיע גודל המכשלה, אשר זה כמה שנים שיצא
הכרוז בבית הכנסת מפי כבוד אדוני אבי מורי ורבי הנאון ובעל
ה"פלאה" וספר "המקנה" וצלה"ה, בצירוף שתי בתי דינים,
בחרם על לבישת נשים בפאה נכרית!"

רבו של מרן החתם סופר זצ"ל עשה חרם על הנשים שהולכות עם פאה

ורבו [של מרן החתם סופר זצ"ל] אסר ביחד עם בית דינו באיסור גמור וחרם לבישת הפאה נכרית, לבני קהילתו. [כקהילת פרנקפורט]. ומוזכר זאת בספר לחמי תודה [לבנו וממלא מקומו הג"ר צבי הירש הורביץ זצ"ל].

והיות כי הספר לא נמצא, אעתיק כאן לשונו [דרוש לז' אדר תקס"ו, דף ד' עמוד א']: "וגם עוד ראוי להוכיח ולהודיע גודל המכשלה, אשר זה כמה שנים שיצא הכרוז בבית הכנסת מפי כבוד אדוני אבי מורי ורבי הגאון [בעל ה"הפלאה" וספר "המקנה"] זצלה"ה, בצירוף שני בתי דינים, בחרם על לבישת נשים בפאה נכרית".

ושם דרוש ליום א' דסליחות תקפ"ז [דף י"ט עמוד ב']: "והנה כבר הוכחתי כמה פעמים על המנהג הרע, שנשתרשב בעוונותינו הרבים אצל מקצת הנשים שנושאים פאה נכרית. אמנם באריכות הזמן בעוונותינו הרבים עבירה גוררת עבירה וכו'" עכ"ל.

מי שילך "בדרך דורות ראשונים יזכה לבנים מהוגנים ויתברכו בכל הענינים!"

עוד כתב כ"ק אדמו"ר גאב"ד ערלוי שליט"א בתשובתו בזה הלשון: "ועוד עיין במכתבו של הגה"ק מו"ה יוסף צבי דושינסקי זצ"ל בספר "זכרון למשה" עמוד מ"ו, וזה לשונו: ושמעתי למורי הגאון מו"ה יצחק זעקיל זצ"ל, שבדרשה אחת כשהתחיל להתפרץ לבישת פאה נכרית וכו', אמר [מרן ה"חתם סופר" זצוק"ל] מי שישמע לדבריו לילך בצניעות, בדרך דורות ראשונים, יזכה לבנים מהוגנים, ויתברכו בכל הענינים. והרים קולו בכח, מכלל הן אתה

כ"ק מרן אדמו"ר גאב"ד ערלוי שליט"א
מביא באגרתו, את מה שדרש מרן החתם סופר זצוק"ל,
"בשהתחיל להתפרץ לכישת פאה נכרית":

"כיו שישמע לדבריו לילך בצניעות, בדרך דורות הראשונים,
יזכה לבנים מהוגנים, ויתברכו בכל הענינים;
והרים קולו בכת, מכלל חן אתה שומע לאז!
וכל העם אחוזם חיל ורעדה בשמעם דברים אלו יוצאים מפיו,
כליל כל גדרי, בקדושה ובטהרה!"

כ"ק מרן אדמו"ר גאב"ד ערלוי שליט"א

מועיד על עצמו:

"נשאלתי מתלמידים שמציעים להם שידוך שאין חמדות ברת רוצה ללבוש כלל
פאה נכרית אלא מטפחת.

והשבתי: שיהיו מאושרים ושמחים בשידוך הזה, וכמותן ירבו בישראל!"

שומע לאו. וכל העם אחזום חיל ורעדה בשמעם דברים אלו יוצאים מפיו בליל כל נדרי בקדושה ובטהרה עכ"ל.

"שיהיו מאושרים ושמחים! וכמותן ירבו בישראל!"

ולבסוף כותב כ"ק אדמו"ר גאב"ד ערלוי שליט"א, ומעיד על עצמו בזה הלשון: "נשאלתי מתלמידים שמציעים להם שידוך שאין המדוברת רוצה ללבוש כלל פאה נכרית אלא מטפחת. והשבתי: שיהיו מאושרים ושמחים בשידוך כזה, וכמותן ירבו בישראל.

ועתה כשאנו מצפים לישועת ה' וביאת הגואל צדק, ביותר יש להזהיר על כל הנזכר לעיל. ולמזהיר ולנזהר שלומים ירבה כמי נהר".

קטעים מתוך ספרו הנפלא "הצניעות והישועה"

חיווק הצניעות
אינו מתקיים כלל בלבשת הפאה!

כיסוי הראש הנועד לחיווק הצניעות וההכנעה, והכושה והיראת
שמים, אינו מתקיים כלל בלבשת הפאה נכרית!.

ובפרט הנעשים עכשיו, שהפאה נכרית היא לשם יופי ופריצות,
לגרות היצר הרע, שיסתכלו בהם, ויחטאו בהרהורים רעים ר"ל,
דלהראות היופי, הוא איסור חמור, ונענשו על זה הרבה רחמנא לצלן,
והמנהג הזה, שמסתפקים בפאה נכרית לבר, הוא מנהג משובש
מהמתחדשים, בכמה דורות שלפנינו שחידשו והנהיגו כך, להסתפק
בפאה נכרית, וד' ינחנו בדרך האמת אמן ואמן.

העצי ארזים: המורים היתר, עתידין ליתן את הדין!

שוב ראיתי בעצי ארזים (סכ"א ס"ק ב') וסיים והמורים היתר,
חדשים מקרוב, עתידים ליתן את הדין, עכ"ל.

ואע"פ שכתב רמ"א (א"ח סע"ה ס"ב) דמותר לקרות ק"ש נגד פאה
נכרית, כבר כתב בזה בשו"ת חסד לאברהם (מהד"ת ס"ס פ"ז) וז"ל נראה
ברור דלא הקיל, רק לענין ק"ש כו', עכ"ל. וממילא אין ראי' מרמ"א
הנ"ל בק"ש, להתיר גילוי פאה נכרית.

וזה לשון הפרי מגדים (סי' ש"ג מ"ז ס"ק ט') אם רואה שער האסור בקריאת שמע, אם נאמר דחוזר וקורא באפשר, א"כ הוה ליה בפאה נכרית ספק תורה כו' עכ"ל, הרי דפמ"ג מחמיר בפאה נכרית גם לקריאת שמע דהוי ספק תורה, וכל שכן לענין איסור פריצות דחמיר מפי כנ"ל.

הוכחה מהרמב"ם שבנות ישראל לא הלכו עם פאה!

ויש להוכיח, דאין פאה נכרית, לבוש הראוי לבנות ישראל, שהרי ברמב"ם (ה' אישות פ"ג, ובטור אה"ע סע"ג) כתב הבגדים שהבעל חייב ליתן לאשתו, ולא הזכירו פאה נכרית וכו', וגם בתכשיטין כתבו הרמב"ם והטור שם, שנותן לה בגדי צבעונין להקיף על ראשה ופדחתה, ולא כתוב פאה נכרית על ראשה ופדחתה, שלא יתייפו בפאה נכרית, שלא היה זה יופי אצל בנות ישראל הכשרות, כי אשה ראת ד' היא תתהלל, ורק זהו היופי אצלן.

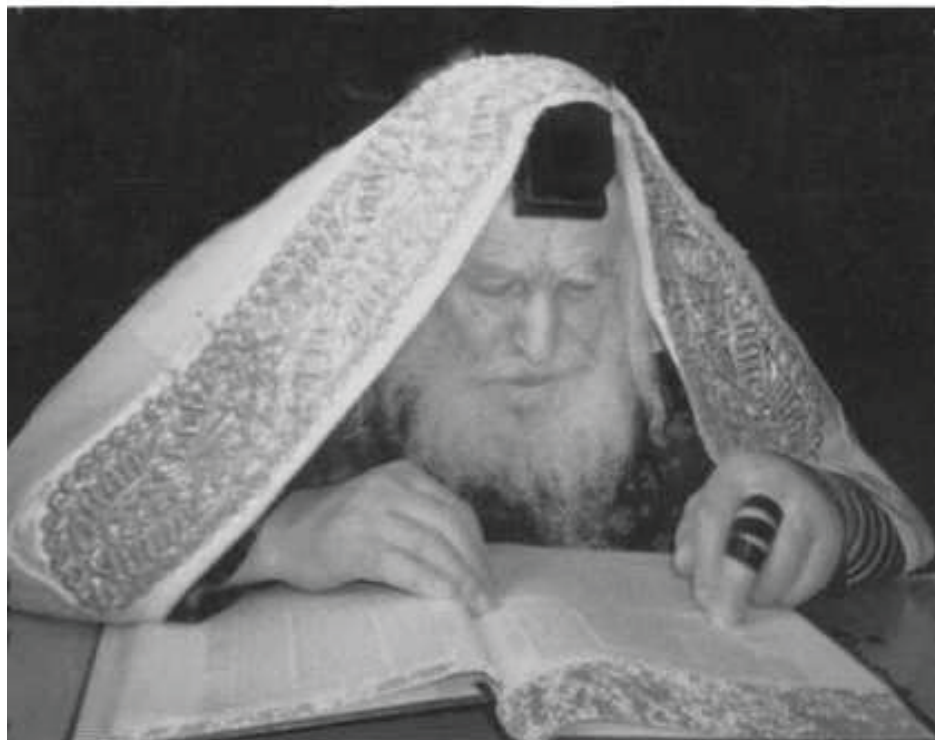
ורמז בפסוק (שה"ש ו, ד) יפה את רעיתי כתרצה, פרש"י והקב"ה מקלסה על זה יפה את רעיתי, כשאת רצויה לי עכ"ל, דרך זהו היופי שלך, כשאת רצויה לי, דהיינו כשאת נוהגת בצניעות כרצוני.

הצניעות והישועה פרק ה' אות ט"ז-י"ט

אין לאשה להתקשט כלל, רק לפני בעלה

והרי כללא הוא, שאין לאשה להתקשט כלל, רק לפני בעלה, דתכלית הקישוט הוא למצוא חן, ולהיות אהובה בעיני הרואה אותה, וזה שייך רק לבעלה לבדו, ומפורש ברש"י (דברים כ"א י"ג) שהנכרים בנותיהם מתקשטות במלחמה, בשביל להזנות אחרים עמהם עכ"ל, הרי כמבואר, דהתקשטות בפני אחרים, גורם לזנות רחמנא לצלן.

"המנהג הזה, של הליכה עם פאה הוא מנהג משובש מומתחדשים, בכמה
דורות שלפנינו שחידשו והנהיגו כך!"
"זה ינהנו בדרך האמת!"

כ"ק מרן אדמו"ר מזוז'טשקא וצוק"ל
מביא מה"חסד לאברהם" שכתב: "דעיקר האיסור משום פריצות, שהיא
מתנאות לבני אדם, מה לי שער עצמן מה לי פאה נכרית, תורה אחת להם,
ואסור מן התורה!"

וכתב בשו"ת דברי חיים (ח"א יו"ד סי' ל') אם אין כונתו, רק לילך דרך שחץ, או כדי להתנאות בפני הבריות, בזה בעצמו, מתדמה להעכו"ם, שגם המה עושים, לשם פריצות ושחץ, ובודאי אסור כו', אפילו אם מכוין הישראל לתועלת כו' שההולכים במלבושי זולתינו, בדבר שיש בו צניעות ופריצות, עובר על לאו ולוקה מן התורה, ואפילו אינו מתכוין לדמות לעכו"ם, ואפילו ניכרת ביתר מלבושיה שהיא יהודית, ורק מלבוש אחד של עכו"ם, שמורה על מניעת הצניעות, עוברת על לאו כו' שבמלבוש אחד נמי עובר מן התורה כו' והעובר לוקה מן התורה, ולכן מדין תורה הקדושה אסור לילך אפילו בדבר אחד (של) פריצות, בדרך העמים עכ"ל, הרי ביאר לנו הדברי חיים ז"ל דכל להתנאות, הוא מדרכי העכו"ם, ועובר על לאו ולוקה מן התורה.!

ובשו"ת חסד לאברהם (מהד"ת אה"ע ספ"ז) למד זה, ממה שכתב רש"י ז"ל (כתובות עב. ד"ה אזהרה), מדעבדינן לה הכי, לנוולה מידה כנגד מידה, כמו שעשתה להתנאות על בועלה, מכלל דאסור (עכ"ל רש"י ז"ל) וכיון דעיקר האיסור משום פריצות, שהיא מתנאית לבני אדם, מה לי שער עצמן מה לי פאה נכרית, תורה אחת להם, ואסור מן התורה עכ"ל.

**זה ודאי אסור ממש, מצד איסור הפריצות,
והדבר ברור לכל בעל שכל ישר.!**

ובשבת [סב:] חשבו דברים שעשו בנות ירושלים להתנאות, ונענשו, והביאו קרא כי תחת יופי, פרש"י כי כל אלה יבא לך תחת יפיך! הרי דאסור.

ועכ"פ זה ודאי אסור ממש, מצד איסור הפריצות, להתקשט ביחוד כשיוצאת לחוץ, זה דבר ברור, לכל בעל שכל ישר, שיש בו ניצוץ מיראת אלקים.

"יזהרו הנשים הכשרות במאד מאד, ויתאמצו לקדש את שמו
יתברך הגדול והקדוש, ובוה יזכו את הרבים!
ותחי משכורתם שלימה מאת הבורא ב"ה!"

ב"ק מרן אדמו"ר מזוטשקא שליט"א
"הפאה נכרית היא לשם יופי ופריצות, לגרות חיצר הרע שיסתכלו
בהם, וידעאו בהרהורים רעים רחמנא לצלך!"
(בתמונה נראים מרן הגר"ש אלישיב שליט"א,
ודתג האגון רבי יצחק וילברשטיין שליט"א)

חילול ה' עונשו חמור

יותר מחייבי בריתות ומיתות בית דין!

וכפי שידוע שבעוה"ר מלאה הארץ זימה רחמנא לצלן, חיוב להתבונן, שזה נמשך ע"י שהנשים הכשרות מזוללות בפרטים כאלה, על דרך שאמרו (ב"ר כ"ו ה') כל פרצה שאינה מן הגדולים אינה פרצה, וזה אחריות גדול בזה שההמון לומדים להקל, אפילו כשלא הקילו החשובים כלום, רק אנשים טועים וחושבים שהקילו, וק"ו כשרואים ממש שמקילים, אז הם פורצים ומקילים יותר ויותר, והוא עון של חילול השם ר"ל, דהוא איסור היותר חמור, שעונשו חמור יותר מחייבי בריתות ומיתות בית דין רחמנא לצלן.

ולכן יזהרו נשים הכשרות במאוד מאוד, מלהקל בכל הענינים האלה, ויתאמצו לקדש את שמו יתברך הגדול והקדוש, ובזה יזכו את הרבים, ותהי משכורתם שלימה מאת הבורא ב"ה, ויתברכו ממעון הברכות, ככל צרכיהם ומשאלותיהם אמן ואמן.

(פרק י"ב - אות כ"א - כ"ד)

כל המטרה של הפאה היא

להראות יפה ברחוב!

קטע מדברי חיזוק שאמר כ"ק אדמו"ר מזוטשקא זצוק"ל, לאחד שביקש לשמוע דברי חיזוק ועידוד בקיום מצות כיסוי הראש כרצון הש"י במטפחת. וענה לו אדמו"ר זצוק"ל בזה הלשון, [יום ד' כ' אדר ב' תשנ"ה]:

"כבר כל העולם צועק על זה, קיבלתי קונטרסים שמלקטים כל כך הרבה איסורים בלא שיעור, מה צריך יותר מזה, האמת היא שכל המטרה של הפאות זה להראות לרחוב יותר יפה, לא עלינו, זהו כל התכלית!. כולם כבר יודעים שכל המטרה היא רק להראות יפה

"זה נמשך על ידי שהנשים הכשרות מזלזלות, על דרך שאמרו חז"ל
כל פרצה שאינה מן הגדולים אינה פרצה, וזה אחריות גדול בזה
שהחמון לומדים להקל!"

ב"ק מרן אדמו"ר מזוזמשקא וצוק"ל

"בשרואים החמון שהחשובים מקילים, אז הם פורצים ומקילים יותר
ויותר, והוא עון של חילול השם ר"ל,
דהוא איסור דאורייתא היותר חמור,
שעונשו חמור יותר מהייבי בריתות ומיתות בית דין רחמנא ליצלק!"

"כל המטרת של הפאה היא כדי להיראות יפה ברחובו
איך הולכים ועושים דבר כזה, כדי למצוא חן ברחוב"?!

כ"ק מרן אדמו"ר מזוטשקא וצוק"ל
"כיסוי הראש חנועד לחיווק הצניעות, וההכנעה, והבושה,
והיראת שמים,
אינו מתקיים כלל בלבישת הפאה!"

תכב _____ הכתר והכבוד לַחַי עוֹלָמִים

לרחוב, שהרי כשהם יוצאות לרחוב אז הם מתלבשות יפה, ובבית לא משנה להם איך נראים.

והאמת היא כך, שעל פי שולחן ערוך כשהבעל לא בבית אזי לא נותנים לה כסף להתקשט עם תכשיטין. "לא ניתנו תכשיטין אלא לביתה". מלבד לבעלה אין צורך בקישוטין.

אם כן מה צריך יותר לדבר, הרי זה הכל כדי למצוא חן לאחרים, זה מאה אחוז ככה, כל הרהור זהו איסור, אז איך הולכים ועושים דבר כדי למצוא חן ברחוב, זה הרי כל הדבר".

עיר וקדיש מז שמיא נחית

זא תשכח מפי זרעו

ספר פאה נכרית

בזוהר דא יפקון מן גלותא

והמשכילים יזהרו כזוהר הרקיע

מעלות הצניעות

אילו יהודיה היתה יודעת מה צאת
מה צאת הצניעות...

למה זוכה האשה הצנועה?

א. חביבה על הקב"ה שנאמר (פסיקתא רבתי) "אין לך חביב לפני הקב"ה מן הצניעות". וכתוב: (תנחומא כי תשא סימן לא) "אמר הקב"ה, אין לך יפה מן הצניעות", ולהפך כתוב (סדרתנו צד.) אלקינו שונא זימה הוא. "הגיד לך אדם מה טוב ומה ה' יורש מקף כי אם... (תמצנע לכת) (מכילתא ו.)

ב. זוכה לברכה שנאמר (תנחומא ו.): "אין הברכה מצויה אלא בדבר הסמוי מן העין". וכן בזה"ק (פרשת נשא דף קכז ע"ב) "מקפך בכלא".

ג. מכפרת על ביתה אמרו חז"ל (תנחומא וישלח ו.): "כשם שהמזבח מכפר כך היא מכפרת על ביתה".

ד. מגינה על חלק מהדור והשומר אמונים הקדוש כתב (בקותנרס הצוואה): "כי האשה שהולכת בצניעות ומתכוונת לשם שמים מגינה על חלק מהדור, ותוכה לעתיד למה שאף מלאך לא יוכל לו, וכל הצרות שיש לעם ישראל בעונותיו הרבים, מגיעות רק מחמת הפרצות של הנשים".

ה. בעלה זוכה להשגות קדושות מלמעלה (פרשת נשא דף קכז ע"ב) הרינו מתוך מדבש).

ו. בניה יהיו חשובים בדור (זהר שם) ובמגילה (ו.): "כל כלה שהיא צנועה זוכה ויוצאים ממנה מלכים", וקמחית זכתה ויצאו ממנה שבעה כה"ג (יומא זו.) וגילו משמיה למרת מירל שבשכר צניעותה תוכה למגורת שבעת הנרות, וזכתה לבנים שהתארו את העולם בצדקותם, בהם ר' וזשא מאניפול ור' אלימלך מליז'ענסק ז"ע (ספר י"ג אורות פרק א.) והעיד על עצמו הרב סלמאן מוצפי זצ"ל שזכה לתורה בזכות צניעותה של אמו הצדקת (ספר בני הרה"ג בן ציון מוצפי שליט"א).

ז. בריאות הנפש והגוף לה ולמשפחתה (זהר שם)

ח. זוכה לעשירות (זהר שם)

ט. זוכה לפוריות (זהר שם), "אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתך" (תהלים קכז ג.)

י. זוכה לנחת מהילדים בניך כשתילי יזיתים סביב לשולחנך (שם).

יא. זוכה בשלום בית וראה בניו לבניך, שלום על ישראל (שם).

יב. זוכה להשראת שכינה אשה שהיא צנועה יש בבית שלה השראת שכינה. שכינה שורה עליה. היא עצמה משכן לשכינה. ולהפך, אשה לא צנועה מסלקת שכינה - כמו שכתוב: "ולא יראה בה" ערות דבר ושב מאחוריה" (דברים כג. טו.)

יג. התפילות שלה נשמעות וברכותיה מתקבלות. מצודת דוד (ע"פ שופטים כ"ד): "מפי נשים צדקניות וצנועות היושבות באוהל, מפי הנשים האלה תבורך, ותתקיים הברכה".

יד. מלווים אותה מלאכים מליצי יושר ולעומת זאת, אשה שאינה הולכת בצניעות, "מלוים אותה כלה אלים ורקבות ציונים וקליפות" (שומר אמונים, מאמר ההתחזקות והבטחון).

טו. תינצל מחיבוט הקבר ספר 'טהרת הקודש' (מאמר מעלות נטורי היסוד, מעלה כב) וכן כתב (בהקדמה לספר 'טהרת הקודש') ששמירת הצניעות וקדושת היסוד עניין אחד הוא.

טז. לא תראה את מלאך המוות ספר 'עירות דבש' לר' יהונתן אייבשיץ זצוק"ל (חלק ראשון דרוש ו) וז"ל: "והעיקר בצניעות האשה הוא בשוק, והן בביתו בחדר משכבה, לבל יראה שום גילוי שער ובשר, אפילו נגד קרובים ועצמה ובשרה, כי בזה תינצל ממלאך המוות שהוא מלא עיניים להסיח לאדם בראיית עורה, ואשת חיל תינצל מכל אלה וההלכה בשערים מעשיה". עכ"ל. וכ"כ בספר 'טהרת הקודש' ר' אהרון ראטה זצוק"ל (מעלות נטורי היסוד מעלה לב ובכ"ל).

לכל המעלות האלה ועוד, תזכה בת ישראל שהיא באמת צנועה מאד - כשעוז והדר לבושה - כשבעזות וקדושה לבושה בהידור, אוי - ותשחק ליום אחרון. לא רק צנועה ביחס לדור השפל הזה, אלא צנועה ביחס למה שהתורה הקדושה מצווה, וכל כבודה בת מלך פנימה, תזכה לכל המעלות. הפלא יועץ (חסד לאליהו) כתב שעיקר השכר ועיקר העונש של האשה, בעולם הזה ובעולם הבא תלוי בצניעותה.

כי ללמוד ולדעת מהי צניעות כראון ה' יתברך, ולקבל חיזוק השקפתי, בצדו השני של הדף מצורפת רשימת ספרים מומלצים.

לא ישלטו בגוף שלה רימה ותולעה אחרי מותה תישאר גופתה שלמה בקבר. על בספר 'תבורך מנשים' (ייהרג ואל יעבור - שמירת גניזה - סיפור מרה"ג בן ציון מוצפי שליט"א), ובספר 'עלימות של מוהר' (ח"א ע' 6), ובספר 'מלכי רבנן' (דף קכו עטשה בנערה הצדקת) אודות סוליקא הצדקת. כל אלו מקרים בהם העבירו גופותיהן של נשים צנועות אחרי שנותרו שנים ונשארו שלימות בקבר. וע"ז בספר 'טהרת הקודש' (מאמר מעלות נטורי היסוד מעלה אט ובכ"ל).

זוכה לשמחה במצוות ספר 'טהרת הקודש' (מאמר מעלות נטורי היסוד, מעלה כב ומעלה עז ובכ"ל).

זוכה לחן אשה על בעלה (מסטה זו.) וע"ז רש"י שגם המכוערת. וכ"כ המהר"ל (ספר 'רע נפוח - אור חוש') וז"ל: "כי מפני צניעות של אסתר, שנקראת אסתר על שם הצניעות שהיתה נסתרת תמיד ולא יצאה לחוץ אל הגולה, לכך נתן לה הש"י שתהיה חביבה על בעלה כמו שנה ראשונה, כי דבר שהוא צנוע ואינו רגיל עם אחר, הוא חביב עליו כמו שנה ראשונה שחביב עליו בודא, ודבר זה ידוע בחכמה מאד". "הנה אבאקל, להודיע שישרה אמנו צנועה היתה... וידעים היו מלאכי השרת שישרה אמנו באהל היתה, אלא מאי באהל? כדי לחבבה על בעלה" (בבא מציעא זו.).

זוכה לזיווג צדיק שנאמר (מסטה ב.): "אין מוויגין לו לאדם אשה, אלא לפי מעשיו". פירש רש"י: "צנועה צדוק ופורצה לרשע".

הצניעות שווה לתלמוד תורה החזון איש בשם הגר"א: "מה שהגברים משיגים בתורהם, משיגות הנשים בלבוסין הצנוע".

הצניעות תבלין כנגד יצר הרע אגרת הגר"א (נסח ארם צובה) "כי זה כל האדם לפתח חטאת רובין ושושלת עליו יצור, ותבלין שלו - לזכרים עסק התורה, ולנקבות הצניעות והנהגת המדות ומוסר".

של תחיה המגיד הר' יעקב גלינסקי זצ"ל בשם החזון איש אמר, שנשים מכינות את כל התחיה שלהן לקום בו בתחית המתים מאגלי הדושה הנטופין מהן בחדר בנות הצניעות בלתי (וכן מובא גם בביתא "אגרת הגר"א השלים עליו תרופה" משירי הרמ"י ליפקוביץ זצ"ל, ונמשעה איש ח"ג).

זוכה להיות כלי קיבול להשפעת חכמה שנאמר, "ואת צנועים חכמה" (משלי יא ב) ובמהר"ל (נתיב הצניעות פ"א).

זוכה לאמונה שלימה ספר 'טהרת הקודש' (מאמר מעלות נטורי היסוד, מעלה עז ובכ"ל).

זוכה ליראת שמים ספר 'טהרת הקודש' (מאמר מעלות נטורי היסוד, מעלה עז ובכ"ל).

נוטלת שכר כנגד כולל שהצניעות היום ממש מת מצוה ולפיכך המקיימת מצוה זו נוטלת שכר כנגד כולל. (ירושלמי, ברכות פ"ט ה) "אם ראתי הבריות שנתריאשו ידיהן מן התורה, עצמו וחלוקתן בהן, שאהב נוטל שכר כנגד כולם".

זוכה לקרב את הגאולה האשה הצנועה נקראת צדקנית (אגרת הגר"א, סוטה ב) ד"ה אין מוויגין, פירש"י שם, טהרת הקודש מאמר מעלות נטורי היסוד, מעלה יז, וכ"כ בהקדמה בכ"ל), ובליקול רות (אות תר"ו) "אין הדורות נגאלין אלא בשכר נשים צדקניות שיש בדור", ובספר 'קב הישר' (פרק פ"ב) כתב שבוכות נשים צנועות תהיה הגאולה בב"ב. וכתוב (בפרשה יג אות כ, ושרי השרים רבה ד, ויקרא רבה ז) שאחד הדברים שבוכותם זכו ישראל להיגאל ממצרים שלא שינו את לבושים.

ספר מדריך לצניעות בישראל

בו יבואר חומר איסור הפאה נכרית

חלק א'

משבעים פוסקים מדורות הקודמים, ואין רב בדור הזה שיכול לחלוק על הגאונים והצדיקים מדורות העבר, כי אם יקחו את כל הרבנים מכל הדור בכף מאזנים ונשים את הדברי חיים ז"ע בכף מאזניים השני יכריע את כולם, דהיינו שהרבנים המתירים את הפאה נכרית הם ראשי הערב רב שמתירים עריות בפרהסיא, והם וכל השומעים בקולם יירשו גהינום.

נדפס לפני 50 שנה - איזה פאה היה אז??? היום אין מה להשוות!

יצא לאור

על ידי כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

נדפס בלשון הקודש 5000 ספרים בשנת תשכ"ה, ונדפס בשנית בלשון הקודש ובאידיש בשנה הנ"ל עוד 5000 ספרים, ואח"כ נדפס בעיתון די תורה וועלט 5000 טופסים, ואח"כ נדפס בשנת תשמ"ז בספר מדריך לצניעות 2000 טופסים, ובשנת תש"ס 250,000 בדיסק, ועכשיו בשנת תשע"ה יוצא לאור מחדש במהדורה מיוחדת עם הרבה הוספות

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

הַרְשֵׁבִי קוֹבֵעַ:

בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגְלוֹת בְּרַחֲמִים

**מִחֲפָשִׁים מְפִיצִים לְמִלְיוֹנֵי דְּפִי הַזֹּהַר בְּכָל הָעוֹלָם
מִחֲפָשִׁים תּוֹרָמִים לְהַדְפִּים מִלְיוֹנֵי דְּפִי הַזֹּהַר
לְחֻלְקָם ל־15 מִלִּיּוֹן יְהוּדִים בְּחֻנָּם.**

**הָאֵם יֵשׁ מִחֲשֵׁב שְׂיוֹכֵל לְחֲשֹׁבֵן אֶת הַזְכוּת הַגְּדוֹלָה
שִׁיְכוּלִים לַזְכוּת בְּכֶסֶף קָטָן?**

לְקַבֵּל כָּל סִפְרֵי זֹהַר בְּחֻנָּם, תְּקוּן מ"ג, מ"ח, פֶּתַח אֱלִיהוּ וְעוֹד,
בְּחֻנָּם!

לִיחִידִים וּלְבִתֵּי מְדַרְשִׁים וְכוּלָּלִים, הִתְקַשְׁרוּ 052-765-1911

הקדמה

פרק א'

א.

היות שבא לידינו מסר חשוב מאוד מעשרות פוסקים שמתבטאים בצורה חריפה ביותר כנגד לבישת פאה נכרית, ולצערנו הגדר בנושא חשוב זה נרפה מאוד, ואפילו בבתים ובמשפחות שאימותיהם ואימותיהן מדורי דורות לא היה להם קצה של השגה ללבוש פאה נכרית, רק הלכו ללא כלום רק עם שערות קש (שפיצל) כדי שלא ללבוש פאה נכרית, נכדיהם נרפו מזה לגמרי ולא ממשיכים במסורת זו.

ופלא גדול זה קורה לעינינו שאפילו בבתים חרדיים ומדקדקים ביותר, שבעליהם הם חסידים ואנשי מעשה, ומהדרים במצוות, ולבושים בצורה חסידית עם כל פרטי הלבוש החסידי הנהוג, אף על פי כן לדאבוננו הם מסכימים שנשותיהם תלבושנה מה שלבשה חפץ ואיך שהיא רוצה לפי ראות עיניה, וזה לא עלינו מכת מדינה וגם מחוקות הגויים שאף אחד אינו מתערב בעסקיו של השני, הבעל לא מתערב בעניינה ובמלבושיה והיא לא מתערבת בענייניו, אבל באמת "לא כאלה חלק יעקב" כי התורה הקדושה - שאבותינו ורבותינו מסרו את גופם לשחיטה ולשריפה בכדי שלא לסגת חס ושלוש אפילו זיו כל שהו מהדרך הקדושה, - מלמדת אותנו שהבעל נושא במלא האחריות כלפי ההתנהגות בבית, וכל בעל שפיתו אינו מתנהל על פי דרך התורה, הוא נענש ביחד עם הבני בית למרות שהוא עצמו מתנהג כדת וכהלכה, דכל מי שיש בידו למחות באנשי ביתו וכו' נתפס עליהם [מסכת שבת פרק - במה בהמה בסופו].

ומצד שני כל מי ששומר על אנשי ביתו על עניני הצניעות, מקבל את השכר המלא הגדול והמיוחד שמוכן ומזומן אצל הקב"ה על מעשיו הטובים ביחד עם בני ביתו, ועוד יותר מבוארים בדברי חכמינו ז"ל שהבעל אינו יוצא ידי חובתו בזה שסותם כל פירצה אשר נראה לעין, אלא חובה מוטלת עליו לעקוב היטב ולבדוק אחרי האשה והילדים לדעת האם הם נקיים ושלמים מכל עוון, ומי שאינו עושה כן נקרא חוטא (אדם חוטא) [סנהדרין ע"ו, רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק כ"א, אבן העזר סימן א'] והאשה גם חובתה באותה משימה, לגדל דורות ישרים, דורות יהודיים, וגם לשמור את הבעל מעוון.

ב.

ולכן כואב הלב מאוד לראות הרבה אברכים אציליים וחשובים שיחיו, שכל מטרםם והשגתם הוא שאיפה לחיי נצח, לחיי עולם הבא, שמבטלים את המשימה החשובה ויקרה הלזו, ומעט מן המעט נותנים דעתם ומחשבתם להסתכל ולעיין על התנהגות בני ביתם, בו בזמן שזה צריך להיות בראש מעינם, שהיא הנקודה החשובה והעיקרית ביותר בבית, ואל יעלה על דעתו שאי אפשר להשפיע והדברים איננו בידו וברשותו, כי בדברי תוכחה עדינים יכולים עם הזמן לפעול את הכל, ולא עליך המלאכה לגמור, וחייבים לעשות ולפעול כל מה דאפשר למען זה, ובלי פעלות והשתדלות רצופה בתמידות בענין זה אי אפשר להצליח.

ומה גם שאחד מהסיבות העיקריות שהבעל אינו מאיץ באשתו להחליף את כסוי ראשה שלא תלביש פאה נכרית, הוא אי ידיעת גודל חומרת הדבר, לפיכך שמנו עקר מטרותינו כעת בפרק הבא להסביר ולהבהיר באר היטב את כל נושא לבישת פאה נכרית וכל המסתעף מזה.

אמנם בראש וראשונה חייבים לדעת שהעניין הנשגב להצליח לפעול בביתו זה אשתו שלא ללבוש פאה נכרית אינו דבר קל כלל, אבל אסור בשום פנים ואופן להתייאש מלפעול בזה, ויש לדעת שלא כל המצבים דומים זה לזה, לפעמים אפשר עם הרבה סייעתא דשמיא להפוך את הבית מן הקצה אל הקצה, ובמקום שהיו לובשים בו פאה נכרית שלימה לא ילבוש פאה נכרית כלל, ולפעמים צריך ללכת לאט לאט ובהדרגה, קודם לדרוש מבני הבית לכסות את הפאה ואחר כך לקצר ולהקטין יותר ויותר עד שלא נשאר כלום.

עוד חשוב לדעת שיש מקרים שאברך נופל בגלל לבו הרך שלא במקום, מפני שקשה להו לראות כמה אשתו צריכה להתאמץ בשביל למלא את דרישתו, אבל האמת ניתן להיאמר שראוי ונכון לעת כזאת להתנהג קצת במידת אכזריות מאשר רחמנות מזויפת, שבשביל רחמנות הלזו יכולים חס ושלום לסבול צרות יגון ואנחה גם בעלמא הדין עד מאה ועשרים שנה ללא שעור וקץ.

ג.

וכדאי שכל אחד יתאר לעצמו את האמת הברורה מה שמבואר בספרים קדושים איך שעומדים מולו מלאכי חבלה ללא מספר שרוצים לטרף אותו ואת כל בני ביתו חיים - ולא מוכנים לעזבם עד שהאשה לא מורידה את הפאה נכרית, ומי יעמוד בזמן כזה בידיים שלובות ויחשוב 'רחמנות', האם בגלל שאין רואים זאת בעיני הבשר זה משנה מציאות חיים הקלזאת?

ועוד כואו נחשוב חשבוננו של עולם! הלא כל הרחמנות הזו מְזַיֶּפֶת היא ומַעֲשֵׂה יֵצֶר הוא, וְאֵיה אֵיפֶה נִמְצָאִים חֶלֶק גָּדוֹל מאותם אברכים בשעה שהאשה מוֹתֶשֶׁת מַעְבֻּדַת הַבֵּית, ואז לא עולה בדעתם כלל וכלל לעזור בענייני הבית, לָמָּה אֵז רַחֲמֵנוֹתֵם אֵינָה מִתְעוֹרֶרֶת?

ואם באמת מדובר במידת 'רחמנות' שכלל ישראל נתברכו במידה זו, למה לא רואים הרחמנות על בני הבית בעת שהאוכל לא מוכן בזמן או אינו טעים מספיק, וְאֵז מִתְלַוְנִים ומַעֲצֵרִים אֶת הָאִשָּׁה וְאֵינָם מִתְחַשְּׁבִים בְּכָלֵל בָּזָה שֶׁעֲבָדָה קִשָּׁה כל היום בעבודות הבית הרבים הָרוֹבְצִים עַל שִׁכְמָה.

ומכל זה רואים שכל מדת הרחמנות מִתְבַּטָּא אך ורק כשזה מגיע לְעִנְיָנֵי שמים כדוגמת צניעות ויהדות, ואם כן זה ברור כי הכל עצת היצר הרע לבר.

אבל מובן מאליו שבעת שבאים לדרוש מבני הבית איזה דרישה בענייני יהדות, בהכרח שזה יהיה אמיתי לחלוטין ודבריו יהיו דברים היוצאים מהלב ומעשיו לא יהיו סותרים את דבריו, זאת אומרת שאם הבעל אינו מתנהג כראוי עם יראת שמים ומידות טובות, אז קשה ביותר לפעול אצל בני ביתו אפילו כשמדובר בדבר קטן, כי חוץ ממה שחז"ל אומרים 'כל מי שיש בו יראת שמים דבריו נשמעים' שרק מי שיש לו יראת שמים דבריו נשמעים ומתקבלים, גם אין לה שום סיבה לשמוע בקולו, ראשית משום שהיא לא מרגישה שיהיה לו הרבה תענוג מזה, כי היא רואה שאינו רציני בדבריו כלל וכלל.

שנית, היא חושבת שכל חומרותיו היא רק על חשבונה ולזה איננה מוכנה בשום אופן, אמנם כשהיא רואה שההתנהגות שלו הוא ביראת שמים כדת וכנוון אז היא מוכנה להתחשב אִתּוֹ וּבְמִשְׁךְ הַזְמָן הֵיא נִכְנָעַת לוֹ, כמו שאמרו חז"ל 'זָכָה עֶזֶר לֹא זָכָה כְּנָגְדּוֹ' אם יהודי עושה מצוות ומעשים טובים אז אשתו עוזרת לו, ואם לא אז ההיפך היא רק מפריעה לו.

ד.

יש לדעת שבאופן מיוחד בולטים בפריצות נוראית הפאות הנכריות הארוכות, ועל זה בוודאי לא חשבו אבותינו מעולם, והפוסקים המועטים שרצו להתיר הפאה נכרית בוודאי ובוודאי לא נתכוונו לזה, ויותר מזה נותן לנו הרהור רציני מאוד, שאם היו יודעים שבדורות האחרונים יעשו פאות שיהיה נראה בדיוק כמו שערות הראש, שאפילו לבתולה שהולכת לכתחילה עם שערות מגולות כשהיא הולכת בצורה כזו עם שערותיה זוהי פריצות איומה עד אין לשער, וזה נראה להבדיל כמו הגוי הַשֹּׁפֵל, כל שכן שאשה נשואה הַחִיָּבֶת בכיסוי

הראש כדת משה וישראל לא עלה על דעתם מעולם שתהיה לה עזות פנים כזאת ללבוש כזאת פאה חצופה ופרוצה או לנו שכך עלתה בימינו!

לכן משום זה לבד בלי הטעמים האחרים זה גם כן כדאי, וזה נדרש שאפילו אלו שהולכים עם סתם פאות פשוטות ורוצים להסתמך על היתרים כפויים [למרות שאמותינו לא נהגו כך ורבותינו פסקו אחרת], למרות זאת כיון שכבר רואים בעינינו שזה גורם לצערינו ללבוש כל מיני פאות פרוצות ביותר, בשביל זה לבד ברור שכדאי להוריד את הפאה, כי מִפְּלִעֵי זֶה, הבנות וְהַפְּלוֹת במשפחה, שבדרך כלל נוהגים בענייני הלבוש כמו הוריהם, יזכרו תמיד לדורות עולם שהוריהם הלכו עם פאות נכריות, ועל זה יסמכו להמשיך במנהג זה, בלי להזכר ולהתבונן שבעצם אימותיהם לא לבשו פאות פרוצות כאלו.

ה.

עכשיו נחזור להתייחס במיוחד לדעת העולם ושיחותיהם שנשמעים מזמן לזמן מהכא ומהתם, חלקם אומרים שהעיקר שהתנהגות והמידות יהיו קודם כדת וכהלכה ובאצילות הראויה לבת ישראל, ואם עדיין לא הגיעו למדה זו אפילו שהם מקפידים שלא ללכת עם פאה נכרית אין בזה כלום, ובאמת הרבה תירוצים ישנם בזה ואלו הן:

א. חז"ל אומרים 'לא עבירה מכבה מצוה' ופירושו הוא שהדברים הרעים שהאדם עושה אינו מבטל את המצוות שעשה, ולכן אין שום קשר והבנה לדברים שנאמרו לעיל כי בכל מקרה על לבישת בגד צנוע ישולם השכר משלם בלי להתחשב בחשבונות צדדיים אחרים, וכמו שמבואר בספרים הקדושים באופן ברור שלאחר מאה ועשרים שנה כשנגמר קבלת העונשים רחמנא ליצלן על כל העבירות שעשה האדם בימי חייו אז מקבל האדם שכר על המצוות שעשה, ואם כן היוצא לנו מזה אם עושים תשובה על העבר ומתקנים את כל החסרונות, עדיין יפסידו את הַשָּׁנִים שהלכו בְּלִבוּשִׁים לא צְנוּעִים כי תשובה פשוטה בכוחו למחוק את העבירות, אבל אין בכוחו להוסיף מצוות (רק בתשובה מאהבה מצינו ענין זה אבל רק מעטים זוכים לה).

ב. הָאֵם עָלָה בְּדַעַת אִיזָה אִשָּׁה יְהוּדִית לזלזל בהפרשת חלה או בהדלקת נרות או בלכרך ברכת הנהנין על מה שהיא אוכלת כל זמן שאינה נוהגת במידות טובות ועדינות, אלא משום שזה דבר המובן מאיליו שאי אפשר לומר שכיון שמשום איזה טעמים וסיבות רבת העזובה במצוות שונים בשביל זה לא יקיימו יותר שום מצוה ויתנהגו כגוי גמור? בוודאי שלא! אם כן הוא הדבר, והוא הַעֲנִין בְּעֵינֵי צְנִיעוֹת שֶׁזֶה מִצְוָה מִן הַתּוֹרָה כמו כל המצוות, (עיין ביאור הלכה סימן ב' בשם

סמ"ק) וְנִתְּנָה לְכָל בְּשׂוּהָ, הֵן לַגְּבָרִים הֵן לַנָּשִׁים הֵן לַצְעִירִים הֵן לַמְּבֹגְרִים, וְלִמָּה רַק מִצְוֹת הַצְּנִיעוּת צְרִיכָה לִסְבּוֹל יוֹתֵר מִשָּׂאֵר מִצְוֹת?

האם בגלל שחוקן מעצם המצווה מן התורה שיש בו המצווה הזו הוא מעמודי התווך של כל בית יהודי? או בגלל שהשכינה אינה שורה בבית שאין בו צניעות מליאה? או בגלל שחוסר צניעות מביאה לצרות הרבה כגון עניות ודחקות וצרות ל"ע אצל ילדים קטנים (חפץ חיים באגרת) ועוד טְרַגֵּדִיּוֹת שׁוֹכְרֵי לֵב?

ולמה לא עלה בדעתו של אף אחד מישראל שאיננו מתאים, וּשְׁפָה מֵלֵא לִשׁוֹן הרע וכליות ושאר דברים בטלים יגש להתפלל לפני ד', שזה מובן יותר.

ולפי הנזכר לעיל הרווחנו לתרץ גם כנגד כל אלה אשר מרגיעים את עצמם ואת בני הבית בתירוץ שוא ושקר, שהיות שאשתו היא צדקנית בפנימיות לבבה לכן לא מפריע לו בכלל אם היא לובשת פאה נכרית או לא, ואדרבה שומעים הרבה פעמים שהבעל מתבטא שהלוואי שהנשים האחרות אשר מחמירים על עצמם ולא לובשות פאה יגיע לדרגתה ויהיו צדקניות כמוה!

אמת הדבר שזה חשוב וכל אחד מוכרח לעשות ולקיים את כל המצוות של הקב"ה, אמנם מצד שני אמרו חז"ל שאפילו מישוהו שמאמין בכל מצוות התורה חוץ ממצווה קטנה אחת נקרא כופר, וזה ששומר את כל המצוות חוץ מעבירה אחת קטנה נקרא מומר, ואין לו חלק לעולם הבא, ופירושן של הדברים הוא: שהאדם ששומר את כל המצוות בדקדוק עצום ורב ונשמר מכל העבירות שבתורה, ורק עובר על מצוה אחת בקביעות אין לו חלק לעולם הבא [רמב"ם הל' תשובה פ"ג].

היוצא מכך שאכן האשה הזאת שהיא צדקנית ביותר בכל הענינים כשהיא תצטיין גם במדת הצניעות, היא עומדת במדריגה גבוהה מאוד שאין לתארה במילים ואין מי שישווה לה, וכן באמת צריכה בת ישראל להראות, ונציין רק דוגמא קטנה: חז"ל אומרים שמי שנותן חפץ מידו ליד האשה או לוקח מידה ונהנה מכך אפילו הוא גדול כמו משה רבינו ע"ה יהיה לא ינצל מדינה של גיהנום, ויותר מזה שעל זה אמרו חז"ל 'אין מצוה מכבה עבירה', נמצא שאי אפשר לטהר את עצמו מעבירה על ידי שעושים מצווה כי כל דבר הוא חשבון נפרד, וכדאי שנזכור את כלל ויסוד אלו הדברים: נצטט דברי הרמב"ם (הלכות נשיאות כפיים פרק ט"ו, ו) כהן על אף שהוא אינו חכם (הכוונה בחכמת התורה) ואינו נזהר בקיום מצוות התורה או שאנשים מדברים עליו, או שאינו מנהל עסקיו ביושר, מותר לו לברך ברכת כהנים [בעת התפלה] כי זה מצוה מהתורה לכל כהן, ואסור לומר לרשע תוסיף על רשעתך רע ואל תשמור מצוות, עד כאן.

ולצערינו יש להתאונן שישנם בתים שהאשה היתה מסכימה להוריד את הפאה אלא שאיננה עושה זאת מפני שהבעל אינו דורש זאת ממנה, או שהוא דורש במפורש את ההיפך שכן תלבוש פאה נכרית, וזה פליאה נשגבה על מקרים כאלו כי יש הזדמנות פז לקיים מצווה רבה כזאת שמביאה שפע ואושר לבית וגם לדורות הבאים ומפספסים זאת], הוא הדבר יש פליאה על אלה שחושבים שיש זמן להוריד את הפאה בגיל מבוגר, הגם שאף זה דבר גדול אבל בוודאי בשמים זה נחשב כאילו כל החיים לבשה פאה (לכאלה שתכננו זאת קודם), ותארו לעצמכם שאחד החליט שיש זמן להתחיל לאכול מצה, או לקיים מצוות סוכה, או להתחיל להניח תפילין בגיל 65 איך היינו מסתכלים על זה.

על כן, כל אחד ואחד יתבונן בתוך ביתו, וינסה להשפיע בכל כוחו עד כמה שידו משגת בענין חשוב הלזה, ואז יזכה להתברך בשפע ברכה והצלחה ודורות קדושים ישרים ומבורכים, ואין לשער ואין לתאר את גודל השכר שיזכה גם לעולם הבא.

ולסיום דברינו נצטט נקודות שונות ממה שכתוב בקונטרס הצוואה להגה"ק מוהר"ר אהרן ראטה זצוק"ל בעל מחבר ספר שומרי אמונים וטהרת הקודש: וזה תוכן דבריו: הספרים הקדמונים לא ראו צורך להאריך בעניינים אלו, כי לא היה חסר כל כך, משום שבנות ישראל הוכתרו מאז ומעולם בכתר של בוש וצניעות וקדושה, אבל כעת בזמנים האחרון בעוונותינו הרבים, קם דור חדש אשר הוליד חשכות עצומה בעולם וכו', עם הפקרות ופריצות בעוונותינו הרבים שחידשו עלינו את דור המבול וכו', ומשעה שהפריצות התחזק בעולם, הביאו אתם כל מיני צרות גזירות ושמדות בעוונותינו הרבים.

בני ישראל היקרים! למה תתביישו! מפני כמה נשים שוטות אשר בשבילים אתם מסכנים את עצמכם בסכנות גדולות חס ושלום נשים רחמניות בישלו ילדיהם הנשים הרחמניות אשר מרחמות על ילדיהן שלא לצער אותם בענין הצניעות, בגלל תירוצים ואמיתות שונים כגון היום חס מאוד! היום אי אפשר כמו בדורות הקודמים! הילדה חלשה, ועדיין אי אפשר להחמיר עליה! הם מבשלים ילדיהם בזה רחמנא ליצלן.

תדעו שאתם הנשים הרחמניות תצטרכו לקחת במו ידיכם לשונות של אש ולשרף את ילדיכם בעולם העליון כמו שמובא בספרים הקדושים, על כן ילדים יקרים אני מבקש ממכם שלא יהיה חלקכם בדור החשוף המר והנמק והחדש הזה, שמאז שבנות ישראל התחילו להקל על עצמם בענייני צניעות ירד הדור בירידות נוראות עד שאול תחתיה רחמנא ליצלן, והתחילו לצמוח נשמות הערב רב עזי

פְּנִים שְׂבָדוֹר^{*} שמחריבים את העולם כולו, וכל זה נגרם על ידי חטא בנות ישראל שאינם מתנהגים בענייני צניעות כדת משה וישראל, למה תתביישו! מפני אלה שנחשבים ממש כבהמות! וכמו שבהמה אינה מתביישת כך הם אינם מתביישות. ראשית יש לאשה להיזהר בתכלית הזהירות שלא תלך חס ושלוש בגלוי שערותיה הטבעיות שבראשה אפילו שצורה אחת חס ושלוש, שכבר לפני כמה מאות שנים 'הגאונים הקדושים צדיקים מנהיגי הדור' עשו גדר חזק בכל מדינות האשכנזים שאשה לא תגדל השערות שבראשה ושתספר את כל שערותיה וכו', ורק בדורות מאוחרים יותר סמוך ונראה לדורינו העני והחשוך התחילו לפרוץ גדר בענין זה שלא לספר השערות וגם פרצו גדר בענין האיסור של "פאה נוכרית" ו"ביי האר" [להשאיר קצת משערות עצמם סביב הראש] ומאז ירד כל הדור בתכלית הירידה בעונותינו הרבים.

הצדיק הקדוש רבי פנחס מקוריץ זי"ע אמר שבעת ביאת המשיח יראו לדעת שכל הגאולה היה תלוי רק בשערה אחת, ובגוף הכתב יד מובא שהכוונה לענין שערות ראש האשה שמקילים בזה רחמנא ליצלן, על כן בנים מתוקים! תחשבו ותתבוננו היטב איזה פנים יהיו לכם לפני משיח צדקנו, בזמן שכל האבות והאמהות הקדושות וכל הנשים הצדקניות יבואו עם משיח צדקנו, שאתם עיכתם את הגאולה, איפה תברחו מבושה וחרפה שיבואו עליכם.

על כן אני מבקש ממכם שכל אשה ואשה לא תקל שום קולא חס ושלוש אפילו כל שהוא בענין פאה נוכרית או בשערות הראש, אפילו שער אחת, ומי שיעבור אשתו או בנו על כל הנ"ל אם ביכולתו למחות על זה אפילו אם יעלה לו במסירות נפש, לא יהיה נחשב בין תלמידיו.

כי כל אחד מבין תלמידי חייב למסור נפשו על כל מיני גדרים וסייגים של קדושה הן מצדו והן מצד אשתו ובניו שלא ללכת עם שערות הראש, פאה נוכרית, בגדים קצרים חס ושלוש, פוזקמאות צבועים, וקל וחומר שקופות אפילו שחורים, רק ילכו עם פוזקמאות שחורים עבים, שמלות ארוכים, והילדים יתנהגו בצניעות כדת וכראוי וכנוכן.

כאשר אשה הולכת היום בבגדי צניעות וכוונתה לשם שמים היא מגינה על חלק מהדור, ותזכה לשכר טוב וגדול לעתיד לבוא מה שמלאכים גדולים לא יזכו, וכל צרות ישראל רחמנא ליצלן באים בשביל נשים הפרוצות* רחמנא ליצלן.

זה האיש וזה האיש, כמובא בשם צדיקי קדמאי שאם הולכת איזה אשה בשוק, שאינה הולכת בתהלוכות הצניעות, מלווים אותה כמה אלפים

* בספר "שומר אמונים" מאמר הבטחון (פ"ה), אם אדם הולך בשוק ורוצה לשמור עיניו, והיצר על פי רוב מפתהו שצריך להסתכל לכאן ולכאן, ולראות

על כן בנים יקרים ומתוקים! הזהרו שלא תאבדו חס ושלוש משתי העולמות, ותשמעו לדברי ותתנהגו בקדושה ובצניעות, וכל בעל ישמור על אשתו שתתנהג בצניעות, וכן כל אב ואם ישמרו על ילדיהן וכו'.

וכן תמסרו את נפשכם לשמור על התקנות בצניעות ובשערות, ובבגדים, ובגידול הבנים, ואז יהיה לכם כל טוב, ובביאת המשיח תאירו כאור השמש, והלבנה, והכוכבים, ויותר, כי שכן הצניעות רב יותר משכר כל המצוות והמעשים טובים.

והאשה שאינה מתנהגת בצניעות אפילו שתהיה מדקדקת ביותר בכל הדקדוקים לא יעזור לה בכלום וטיפול לשאול תחתית חס ושלוש.

והקב"ה יטהר את לבבינו לעובדו בדעת האמיתית באמת ובקדושה ובצניעות ויתגלה לנו אורו של משיח בן דוד במהרה בימינו אמן.

פרק ב'

מכתב לאדמו"רים רבנים ראשי ישיבות מלמדים ומחנכים הרב שיש לו 100,000 חסידים - זאת אומרת, ש-100,000 תלמידים יסחבו אותו לגיהנום, וכן הלאה!!!

כל אחד מגיע אחרי 120 שנה לבית של מעלה

מי שטרם בערב שבת יאכל בשבת, ומי שלא טרח מהיכן יאכל? - וכשיגיע לשם בודאי ישאלו אותו שאלות על התנהגותו כאן בעולם הזה, ויראו לו תמונות מכל המעשים שעשה.

ומעשה בקלמן שהלך לשיעורים בבית הכנסת וניסה להיות יהודי טוב, אך גם אהב את העולם הזה, ואמר לעצמו חצי חצי, וכך כנראה שיטען בבי"ד של מעלה, שהיה לו יצר הרע גדול מאד של 10 אנשים ביחד, וכמה שרצה ללמד, הפריע לו הבעל דבר, ולא נתן לו מנוחה. הוא ניסה כבר כמה וכמה פעמים ולא הצליח להתגבר על המדות שלו, נו בודאי שפטור.

יאמרו לו: "שמעתי על שמעון החבר שלך, גם לו היו אותם נסיונות, והצליח לחזור בתשובה מאהבה ולהיות צדיק אמתי, בזכות שלמד זוהר הקדוש בכל יום".

הקליפות המתפשטות שיגביה עיניו ויראה ויהרהר חס ושלוש, לכן רואה אדם על פי רוב שאם היצר מפתהו להסתכל באיזה מקום, עוברת אז איזה אשה, וזהו ברוב בלי ספק.

ורבבות חיצונים וקליפות, ואלו החיצונים המלוים, מתפשטים בכל צד וצדי צדדים, ומתלבשים בבני אדם המסבבים, לראות בה ולהרהר בה חס ושלוש, אפילו אם אדם עומד ברחוק, מפתין אותו אלו

מיד יצעק ויאמר: "אני לא מקבל, אני לא במדרגה הזאת, לא ראיתי מעולם את הרב שלי לומד זוהר. וגם לא אמר לנו בדרשותיו ללמד זוהר". יאמרו לו: "הרי כבר היה בכל הארץ פרסומות גדולות שחיבים ללמד זוהר הקדוש, ועל ידו נצלים מהיצר הרע ומהגהינום. וכי לא קראת עתון? עכשו אין לך תרועה!" יאמר: "אז מה? חשבתי שזה סתם המצאה כי הרב שלי לא אמר לי כלום!!! וזה בטח לא השיטה שלנו, כך חשבתי!!!"

וישיבו לו: "היה עליך לברר את האמת אצל כל הצדיקים ולשמע מה דעתם? וכי כאשר אתה הולך לקנות בית אתה לא מתייעץ? וכשרוצים לסגור שדוך אתה לא הולך לקבל ברכה ועצה ובלי זה אתה לא יוז? - וכאן על החיים שלך סמכת רק על הרב בבית הכנסת?"

מיד יבא השליח לסחב אותו לגיהנום, ומיד יצעק: "רגע רגע!!! אני לא אשם לבד, תקראו לרב שלי שייעיד עלי שהקשבתי כל פעם בדרשות שלו, ומה לעשות זה לא עזר לי כלום!!!" -

וכאשר יקראו לרב שלו מיד יאחז באבנט שלו ויצעק: "למה לא אמרת לי ללמד זוהר הקדוש!!! מה לא ידעת את האמת?" - ולא יניח לו, אף המלאך הממנה לקחתו לגיהנום

יצעק ויאמר: "נו נו אין זמן", ומשיך לסחב אותו לגיהנום, אף אותו היהודי ימשיך לאחז באבנט של רבו, ומשוך גם אותו אתו לגיהנום, ויתכן שיהיה רעש בפמליא של מעלה ויעשו ברור, האם לקחת גם את הרב שנחשב לגאון וצדיק בעולם הזה - לגהינם. אף מה כן לעשות. לגן עדן העליון לא יכול להכנס כי רשום בבי"ד של מעלה פסק של הקדוש רבי חיים וויטאל זי"ע, כי מי שאינו לומד זוהר הקדוש לא יכנס לגן עדן העליון. נו טוב, אולי גן עדן התחתון שיהיה לו לכל

הפחות, אבל קלמן אוהז באבנט רבו ולא מרפה וצועק: "בגללך הייתי רשע, אם הייתי לומד זוהר הקדוש הייתי צדיק!!!"

ובעולם האמת לא יעזרו שום טענות ומענות. ואין מי שיציל את הרב מקלמן המסכן. שסוחר אותו יחד אתו לגיהנום. ויאמרו לו "אם היית צדיק אמת, והיה לך כוח להציל את קלמן וחבריו מהגיהנום, אולי יהיה לך תקון לנשמתך".

הספור הזה יתפרסם וכל הרבנים יחזרו בתשובה. כי לא רק קלמן מסכן, אלא כלם סובלים ומחכים מתי יבא משיח, והמשיח בצער גדול ושכינתא בגלותא בוכה וצועקת "מתי, מתי יבינו בני, ויאחזו בתורת רבי שמעון בר יוחאי זיע"א". כי הגיע העת לגאולה. ורק עלינו מחכים שנתאחד באהבה ונלמד זוה"ק בשמחה. הסך הכל הוא:

שהרב שיש לו 100,000 חסידים - זאת אומרת 100,000 תלמידים כמה תלמידים יסחבו את הרב הגדול הזה לגיהנום???

בואו חשבון: מכל יהודי שיש לו 5 ילדים ומוכפל ל-11 דורות יוצא מכל אחד 48 מיליון צאצאים. תכפיל את זה במאה אלף תלמידים כפול 48 מיליון יוצא: סך: 4 טריליון שמונה מאות ביליון אנשים יסחבו אותו לגיהנום? איפה הוא יגיע?????

המציל נפש אחת מישראל מהו? - כל ישראל ערבים זה בזה

חשבון מספר הצאצאים היוצאים מאדם אחד (בחשוב של חמש ילדים למשפחה) במשך עשר דורות (300 שנה), כשכל דור הוא שלושים שנה (בעצם כל דור הוא רק 25 שנה).

צא וחשוב, כשיהודי מעורר יהודי אחד בלבד ללמוד זוהר הקדוש - להקפיד על דיני טהרת המשפחה, לשמור שבת, להניח תפילין ומזוזות, לאכול כשר וללבוש ציצית - הוא הציל בכך 58 מיליון יהודים, שיישאו יהודים.

חשבון פשוט: (כל אחד יכול לבדוק במחשבון) חמש ילדים שכל אחד מביא חמש ילדים מגיע לאחר 11 דורות ל 48 מיליון ילדים

$$1. \quad 25 = 5 * 5$$

$$2. \quad 125 = 5 * 25$$

$$3. \quad 625 = 5 * 125$$

$$4. \quad 3125 = 5 * 625$$

$$5. \quad 15,625 = 5 * 3125$$

$$6. 78,125 = 5 * 15,625$$

$$7. 390,625 = 5 * 78,125$$

$$8. 1,953,125 = 5 * 390,625$$

$$9. 9,765,625 = 5 * 1,953,125$$

$$10. 48,828,125 = 5 * 9,765,625$$

המקיים נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא

באלו הרבנים אתם מאמינים?

לפי שבעים פוסקים מדורות הקודמים הסך הזה יסחבו אותו לגיהנום!!! האם כדאי לרב להתיר את הפאה האסורה בשביל כבוד וכסף???

פרק ג'

ועתה נפרט את שיטות הפוסקים האוסרים ללכת עם פאה נכרית בעזה"י.

בסדר א-ב

(כדי להסיר תלונות, ולסתום טענות, תיארתי כולם בתואר "גאון" בלבד)

א. הגאון רבי אברהם חיים איינהארן זצ"ל (בעל מחבר ספר ברכת הבית, שערי שוהר, עצי עולה) כותב: לגבי הענין שבנות ישראל הולכות ברחוב עם פאות נכריות, אמרו כבר רבי יעקב עמדין והדברי חיים שאסור, (שאילת יעב"ץ סימן ט', דברי חיים חלק ב' נ"ט), וזה נקרא עוברת על דת יהודית, וכך נראה בפשיטות מהשו"ע, (אבן העזר סימן קט"ו סעיף ד'), ובפרט בזמננו שעושים את השערות שיראה כמו הפריצות וזה ודאי אסור מן התורה כמו שאיתא בדברי חיים חלק א' ל. (בסוף ספר שערי שוהר הלכות נדה).

ב. הגאון רבי אברהם פלאג'י זצ"ל, (מגדולי חכמי ספרד) מביא בספרו הפוסקים האוסרים פאה נכרית, ומסיק שם אחרי כן: מובן מאליו שבמקומותינו לא שמענו ולא ראינו המנהג הלזה שנשים הולכות עם פאה נכרית, ואם יש אחת בעיר הרי שהיא פורצת גדר וח"ו שילמדו הימנה (ברך את אברהם בחקותי, מובא בשדי חמד אסיפת דינים מערכת צ').

ג. הגאון רבי אברהם תאומים זצ"ל (בן בתו של הגאון רבי יעקב מליסא בעל חוות דעת זצ"ל) כותב: המנהג שנשים הולכות עם פאה נכרית זהו דבר שאבותינו סברו שזה איסור ובאו פריצים וחיללו הגדר היהודי, חלילה להקל בזה, מהו החילוק בין שערות שלה עצמה לשערות של נכרית שנראה כמו שער שלה, כולם שוות שהם אסורים מן התורה.

לכן כמה שיש ביכולת תפריע ותגדור את הפירצה, ותמנע את בנות ישראל הצנועות מלצאת עם פאה נכרית, מי שיציית יציית ומי שיעבור הוא בעצמו ישא את עונו, ואנחנו נקיים. (שאלות ותשובות חסד לאברהם מהדורא תניינא אבן העזר פ"ז).

ד. הגאון רבי אהרן קריספין זצ"ל (בעל מחבר ספר בית אהרן על שולחן ערוך) מביא בספרו אותם שאוסרים ואותם שמתירים ולאחר מכן כותב: ועתה מי לוקח על עצמו האחריית להתיר לצאת עם פאה נכרית נגד כל אותם אריות שאוסרים (בית אהרן אבן העזר מערכת פ' אות א').

ה. הגאון רבי אליהו מווילנא זצ"ל (הגרבי"א) [עיין שנות אליהו שבת פרק ו' משנה ה', ובספר דת יהודית כהלכתה פרק א' אות ג', עמוד כ'].
ו. הגאון רבי אליהו דוד ראבינאוויץ תאומים (האדרת) כותב תשובה לרב אחד ששואל אותו לגבי עליה לארץ ישראל, ומשיב לו בין הדברים שהאשה לא תלך עם פאה נכרית (אגרות האדרת מכתב י"ג).

ז. הגאון רבי אליעזר זוסמאן סופר זצ"ל (בעל מחבר ספר ילקוט אליעזר, עט סופר, המקנה, ועוד, אחי הגאון בעל שאלות ותשובות מחנה חיים זצ"ל) כותב בצוואתו: שהנשים ילכו בצניעות ואפילו בפאה נכרית יהיו נזהרות (הצוואה נדפס בריש ספרו מלאה קטרת).
עוד כותב הוא במכתב לבנו שהאשה לא תלך עם פאה נכרית או אם קצת משערות ראשה משום שהכל הוא פריצות ויצר הרע (אגרת לבנו הגרש"ס זצ"ל נדפס בריש ספר מהר"ם סופר על התורה).

ח. הגאון רבי אליעזר פלעקלעש זצ"ל (בעל מחבר ספר תשובה מאהבה תלמיד מובהק לבעל נודע ביהודה זצ"ל) כותב: לעשות פאה נכרית שלמה לא התיר אף אחד מהפוסקים ואפילו המקילים לא התכוונו לזאת, לכן דעתו לא להקל (שאלות ותשובות תשובה מאהבה חלק א' סימן מ"ח, ובענין מה שכתב בקבוצות תלתלים על הפדחת, עיין משיב דברים סימן קכ"ז חלק ב').
ט. הגאון רבי אלעזר רוקח זצ"ל (בעל מחבר ספר שמן רוקח) כותב: אני מזהיר עם שש מאות אזהרות לבני לעד, שהנשים לא ילכו חלילה וחס בדרכיהם של הפריצות שהולכות עם פאה נכרית וזרועות מגולות וכדומה, חלילה וחלילה לכם לעשות כן אלא תנהגו בצניעות כמו החוקים של משה רבינו, וכמנהג ישראל (בצוואה נדפס בספר יבין שמועה על התורה).

י. הגאון רבי ארי' לייבוש הורוויץ זצ"ל (בעל מחבר ספר שאלות ותשובות הרי בשמים), כותב לאחד כדלהלן: אני מודה לך מאוד בראותי שהשם עורר בך רוח להדפיס קונטרס שבו מובא האיסורים של כל חכמי הדור שאוסרים על הנשים ללכת עם פאה נכרית, פאה נכרית שנראית כמו שערות שלה עצמה צריך להחמיר. (שאלות ותשובות הרי בשמים מהדורא קמא ל"ו).

י. הגאון רבי ארי' לייבוש הורוויץ זצ"ל (בעל מחבר ספר שאלות ותשובות הרי בשמים), כותב לאחד כדלהלן: אני מודה לך מאוד בראותי שהשם עורר בך רוח להדפיס קונטרס שבו מובא האיסורים של כל חכמי הדור שאוסרים על הנשים ללכת עם פאה נכרית, פאה נכרית שנראית כמו שערות שלה עצמה צריך להחמיר. (שאלות ותשובות הרי בשמים מהדורא קמא ל"ו).

י. הגאון רבי ארי' לייבוש הורוויץ זצ"ל (בעל מחבר ספר שאלות ותשובות הרי בשמים), כותב לאחד כדלהלן: אני מודה לך מאוד בראותי שהשם עורר בך רוח להדפיס קונטרס שבו מובא האיסורים של כל חכמי הדור שאוסרים על הנשים ללכת עם פאה נכרית, פאה נכרית שנראית כמו שערות שלה עצמה צריך להחמיר. (שאלות ותשובות הרי בשמים מהדורא קמא ל"ו).

יא. הגאון רבי גרשון לייבוש ראזענבערג זצ"ל בעל מחבר ספר משיב דברים כותב: חלילה ללכת עם פאה נכרית לבד שמכסה את הראש כו', (שאלות ותשובות משיב דברים חלק ב' קכ"ז).

יב. הגאון רבי דוד בהר"ן זצ"ל (מעמודי התווך שביקרי קרתא דירושלים) נודע לו על אשה חשוכה שבאה מחוץ לארץ והולכת עם פאה נכרית, והוא לא הרויח זמן וכח, רק הלך אליה ודבר אתה כמה שעות שתסיר את הפאה הנכרית (דת יהודית כהלכתה, עמוד קכ"ב אות ז').

יג. הגאון רבי דוד חיים קוריןאלדו זצ"ל בעל מחבר ספר בית דוד על ששה סדרי משנה כותב: בנות ישראל אל תצאו בראש מגולה שער, ואפילו עם פאה נכרית לבד, אשה לא צריכה להיראות כמו שיש לה שערות, (בית דוד שבת פרק ו' משנה ב' דיבור המתחיל פאה נכרית).

יד. הגאון רבי דוד לייב זילבערשטיין זצ"ל (בעל מחבר ספר שבילי דוד על שולחן ערוך) כותב: אותם שמתירים פאה נכרית זה רק במקומות שהנשים לא הוזהרו על כך מעולם, אבל במקומות שנהגו לא לצאת עם פאה נכרית וודאי שזה אינו צניעות (שבילי דוד אורח חיים סימן ב' סעיף קטן ב').

טו. הגאון רבי דוד מנחם מאניש באבא"ד זצ"ל (אב בית דין קהל קודש טארנאפל, ובעל מחבר ספר שאלות ותשובות חבצלת השרון) כותב: שבמקום שהבעל חושש לדעת הפוסקים האוסרים פאה נכרית נקראת אשתו אצלו עוברת על דת יהודית (חבצלת השרון אבן העזר סימן ד').

טז. הגאון רבי הלל קאלאמייער זצ"ל כותב: לפי דעתי אפשר לומר שיש בללכת עם פאה נכרית איסור מן התורה (אבקת רוכל חלק ב' כלל ב' פרט א').

עוד כותב: מוטל על הבעל שלא לתת לאשתו לצאת לחוץ עם פאה נכרית, שחוץ מזה שיש איסור אפילו בבית ללכת כן, והבעל אינו יכול לומר שמות הקדושים בברכת המזון, או קידוש, או ברכות אחרות, שאף על פי ששערות עצמה מכוסות עם הפאה הנכרית, אבל נראה לעין שהיא הולכת עם שער, ולכן אסור לה אפילו בחדרי חדרים ללכת כן, חוץ מזה זה מביא שאחר כך ילכו עם שערות עצמה, ללא פאה נכרית, ועל ידי הפאה הנכרית לא מבחינים בין אשה לבתולה, שזה איסור תורה, (מקרי דרדקי בראשית אות ל"ה).

עוד כותב: הכח של עמלק מוטל גם שמדבר על לב הנשים שילכו עם בגדים ותכשיטים כמו הפריצות והרוזנות, אף שזה רק בגדי גאווה ולא צנועות וזה מבעיר את יצר הרע בלב הרואים, ועל ידי זה סרים לאט לאט מדרך היהדות ודרך

הצניעות, וזה מסיר מדרך אמותינו, ללבוש פאה נכרית, שזה אסור מן הדין, וכל הפוסקים מודים שפאה נכרית שלמה ודאי אסור, משום שזה נראה שערות של עצמה וזה מביא שילכו עם שערות מגולות, והעיקר שזה פריצות ועזות גדולה שהרי על ידי זה אין מבחינים בין בתולה לנשואה (שירי משכיל כלל ה' פרט ט').

יז. הגאון רבי יוסף האמבורג זצ"ל (בעל מחבר ספר שאלות ותשובות שמלת בנימין) כותב: שאין שום היתר לצאת לרחוב עם פאה נכרית (שמלת בנימין חלק א' דף מג).

יח. הגאון רבי חיים אלעזר שפירא זצ"ל (אב בית דין קהלה קדישא מונקאטש בעל מחבר ספר שאלות ותשובות מנחת אלעזר, ועוד) כותב: שהאמת הוא כמו הפוסקים הסוברים שללכת עם פאה זה איסור מן התורה, בפרט אותם שהוריהם מורים להם לעשות אחרת (שאלות ותשובות מנחת אלעזר, חלק ה' ל"ה מעותק בשלחן העזר חלק ב' סימן ט' בשמל"צ סעיף קטן י"א).

עוד כותב הוא בצוואה לכתו שתלך עם פריזעט אפילו מעור (צוואה אות ג').
יט. הגאון רבי חיים בנבשטי זצ"ל (בעל מחבר ספר כנסת הגדולה על שולחן ערוך) סובר לאיסור (עי' כנסת הגדולה אבן העזר כ"א, סעיף קטן ה', שדי חמד אספ"ד מע' ד').

כ. הגאון רבי חיים האלבערשטאם זצ"ל (אב בית דין קהל קודש צאנו, ובעל מחבר ספר שאלות ותשובות דברי חיים, ועוד) כותב: רוב הפוסקים סוברים שללכת עם פאה נכרית הוא איסור, עוד יותר בראשונים (ר"ן, ריטב"א כתובות, מובא באספ"ז) כתוב שאפילו להשים חתיכת סחורה וכדומה, על המצח שיראה כמו שערות זה גם איסור, מפני שזה נקרא עוברת על דת יהודית, לכן אסור לצאת עם פאה נכרית וזה נקרא דת יהודית (שאלות ותשובות דברי חיים חלק ב' נ"ט).

עוד כותב הוא: אני יודע בוודאות שכשהייתי אצל חמי ז"ל [בעל ברוך טעם זצ"ל] לפי מה ששמעתי אז לא היה בכל מדינת אשכנז שום אשה חשובה שתלך עם שערותיה או אם פאה נכרית, רק כמה פריצות שהיו ללעג ולקלס, רק בעוונותינו הרבים לאחרונה התפשט מנהג האפיקורסים, לכן חלילה וחס לומר שלכן מותרות נשותינו גם כן ללכת כן, והאיסור במקומו עומד ומי שעובר מקבל מלקות מן התורה (חכמת אדם יורה דעה ל').

כא. הגאון רבי חיים חזקי' מדיני זצ"ל (בעל מחבר ספר שדה חמד) אחרי שמביא את כל הפוסקים האוסרים, כותב על אלו המתירים, אני לא מסכים עם הדעה הזאת, ומובן מאליו שבמקומותינו שהמנהג הזה לא התפשט כבר אחזנו בדעה האוסרת, ואסור לפרוץ גדר (שדה חמד אסיפת דינים מערכת ד', דת יהודית).

כב. הגאון רבי חיים יוסף דוד אזולאי זצ"ל (החיד"א) נראה שהוא גם סובר כאותם האוסרים (עיין ברכי יוסף אורח חיים ש"ג ב', ומחזיק ברכה אורח חיים ע"ה ב').

כג. הגאון רבי חיים פלאגי זצ"ל (בעל מחבר ספר כה"ח הקדמון, רוח חיים, ועוד) כותב: שאותם שבאים להתיישב בטורקיה צריכים לכסות אפילו את הפאה נכרית, כי אפילו בפאה נכרית או חתיכת סחורה יש קצת איסור [כמו שכתב הרב משא מלך בתורת המנהגות סימן י'] כל שכן מי שכבר גר דורות בטורקיה אפילו הוא לוקח אשה ממדינת פראנקי"א [לכאורה הוא פרנקרייך שלנו, מדינת צרפת הערת המוציא לאור], והוא מתיישב בטורקיה צריך בודאי לכסות גם את פאה הנכרית, [הערת המוציא לאור אין הכוונה לכסות רק באמצע כמו בימינו, אלא כולו וכמבואר בלשונו שם שמדמהו לשערות ממש] (רוח חיים אבן העזר סימן כא).

כד. הגאון רבי יהודה אסאד זצ"ל כותב: לי נראה לאסור פאה נכרית ולגזור לא ללבוש בגלל זה שיוצא מזה, שהרי רואים מה שיוצא מזה אחר כך עד היום הזה באים נשים על ידי זה ללכת עם שערות עצמן (שאלות ותשובות יהודה יעלה יורה דעה שסו).

כה. הגאון רבי יהודה קצינלבוויגן זצ"ל (בעל מחבר ספר מהר"י מינץ) כותב: שעם פאה גלויה אסור ללכת שאין יכול להיות שילכו עם פאה שעל ידי זה נראה כמו שהולכים עם שערות עצמה ממש שזה איסור תורה (מובא בבאר שבע סי' י"ח). עוד כותב הוא: אבותינו וזקנינו הקפידו בזמנם שלא ללך אפילו עם סחורה שהצבע נראה כמו שער (דרשות מהר"י מינץ סוף דרוש הראשון, מובא בעשרת זקנים אורח חיים ע"ה ג').

כו. הגאון רבי יוסף בן עזרא זצ"ל (בעל מחבר ספר עצמות יוסף על קידושין) כותב: מעולם לא ראיתי נשים נשואות עם שערות גלויות ואין עליהם שום שער לקשט עצמם בהם, רק בתולות בבית אביהם, זה מנהג יפה מאוד, חלק מהנשים לוקחות חתיכת סחורה שחורה ולובשות על המצח לקשט עצמם בזה וגם זה לא נראה לי טוב, דאנשים טועים בזה וחושבים שזה שערות עצמם (בספרו משא מלך חלק ז' חקירה י', מובא בכנסת הגדולה סימן כ"א, ז', ושכנה"ג יור"ד רי"ד).

כז. הגאון רבי יוסף חיים זאנענפעלד זצ"ל (גאב"ד ירושלים תובב"א) נשאל אם מותר ללכת עם פאה, והשיב שלדעתו וודאי אסור מפני מראית העין (דנראה כשערות של עצמה) (דת יהודית כהלכתה בשמו).

כח. הגאון רבי יוסף נסים בירלא זצ"ל (רב אב בית דין לספרדים בעיר הקודש ירושלים) כותב גם כן שאסור ללכת עם פאה, (שאלות ותשובות וישב יוסף יורה דעה סימן ב').

כט. הגאון רבי יוסף צבי דושינסקיא זצ"ל (גאב"ד חוסט, וירושלים עיר הקודש) כותב שהמנהג הוא לא ללכת עם פאה, ולכן הרי זה איסור תורה (שאלות ותשובות מהר"ץ סימן קכ"ז).

ל. הגאון רבי יוסף ראזין זצ"ל (אב בית דין שעלז) כותב: שיש איסור מראית העין (עדות ביהוסף כ"ט ענף ג').

לא. הגאון רבי יוסף שאול נאטאנזאן זצ"ל (בעל מחבר ספר שאלות ותשובות שואל ומשיב) כותב: שיש איסור מראית העין (מגן גבורים אורח חיים סימן ע"ה, עיין שם באלה"מ, ובשלטי הגבורים).

לב. הגאון רבי יחזקאל שרגא האלבערשטאם זצ"ל (בעל מחבר ספר דברי יחזקאל) כותב: אני מוכרח להגיד שיש איסור גדול לבנות ישראל לילך עם בגדים פרוצים, ועם פאות, וכל יהודי מחויב להפריע את זה בכיתו בכל כחו (דברי יחזקאל על התורה בדרוש לשבועות).

לג. הגאון רבי יחזקאל מיכל הובנר (אב בית דין ניונוב זצ"ל בעל מחבר ספר שאלות ותשובות משכנות הרועים) כותב: אני לא רוצה לדבר מאלה שעם זרם גדול פרצו את הגדר היהודי, והולכות עם שערות גלויות, שבלי ספק אין אנו מחוייבים באחריות עליהם, רק אני זועק מרה על הכשרים שנקראים היהודים, מכל מקום הם מקילים והולכות עם פאות והאמת הוא שהוא איסור גמור משום מראית העין (משכנות הרועים ח"ש בקונטרס עת שלום דף י"ב).

לד. הגאון רבי יעקב ארענשטיין זצ"ל (בעל מחבר ספר ישועות יעקב) כותב: יכול להיות איסור תורה ללכת עם פאה (ישועות יעקב סימן ע"ה ג').

לה. הגאון רבי יעקב דידאווסקי זצ"ל (בעל מחבר ספר באר יעקב, מגדולי ירושלים עיר הקודש) כותב: אפילו הפאות שרואים עליהם שזה פאה ולא שער, מכל מקום אם אמה לא הולכת כן, אסור לבתה או נכדה ללכת כן, אבל הפאות שנראות כשער הם אסורות לכולם (בספרו מחניך קדוש סי' ז', וכתב שם במקור הקדושה דמראית העין שמביא לידי גילוי עריות חמור משאר איסור דמראית העין וכדאיתא בעבודה זרה י"ב).

לו. הגאון רבי יעקב ווייל זצ"ל (נכד בעל קרבן נתנאל, ובעל מחבר ספר תורת שבת על הלכות שבת) כותב: הנשים שהולכות עם פאות ברחוב או בבית המדרש עוברות על איסור מן הדין, ואלו שהולכות בדירתם או בביתם עליהם אומר הפסוק "ופורץ גדר ישכנו נחש" מי שפורץ את הגדר נחש ישך אותו, ובודאי הנשים שמגלות את שערותיהם והולכות בבית המדרש, לא רק שהם עוברות איסור לקרוא קריאת שמע ולהתפלל נגד שערותיה, וכל הקללות שקילל ישע"י הנביא את הנשים הפרוצות יחולו עליה, אבל אלו שנוהגות על עצמם בצניעות ישרה ברכה עליהן (ספר תורת שבת אורח חיים ש"ג י').

לז. הגאון רבי יעקב עמדין זצ"ל (הנקרא יעב"ץ) כותב: שעם פאות אסור לצאת לרחוב, (שאלת יעב"ץ חלק א' סימן ט', ועיין שם שדעתו להקל הנתונה למטה משבכה על פדחתה ובצדדים

במקום שכלים שערוותיה דלא הוי אלא כשאר תכשיטין שבחוץ, ועיין עוד בח"ב סימן ז-ח, ובמו"ק סימן ע"ה).

לח. הגאון רבי יצחק אייזיק מספינקא זצ"ל (בעל מחבר ספר חקל יצחק) כותב: שיש איסור ללכת עם פאה בגלל "דת יהודית" ואולי מן התורה, – וללכת עם כובעים כמו הגויים גם כן אסור מן התורה, או עם "האר הויב" ללא כיסוי, הוא איסור דת יהודית, כל שכן עם "זשיאן" לבד הוא איסור מדת יהודית, ואפילו עם "האר הויב" מתחת ל"זשיאן" הוא גם איסור גמור, אבל מתחת המטפחת מותר, (שאלות ותשובות חקל יצחק סימן פ"א, וחושש שם לשיטת הדברי חיים יורה דעה נ"ט, דאפילו חתיכת משי על הפדחת שדומה לשער אסור דזהו דת יהודית כל שכן בהזשיאן שיש בו דמיון יותר לשער, ודאי איסור גמור לצאת בו בלי מטפחת על גבו, אבל תחת המטפחת אין איסור לצאת בו אף על פי שנראה קצת אצל המצח כיון שאינו נראה להדיא אין להחמיר כל כך).

לט. הגאון רבי יצחק דוב הלוי במברגר זצ"ל (בעל מחבר ספר שאלות ותשובות יד הלוי) כותב: בגלל שהפוסקים אוסרים פאות אין שום ספק שאין אנו יכולים להקל (שאלות ותשובות יד הלוי יורה דעה קכ"ז).

מ. הגאון רבי יצחק זאב ידלר זצ"ל (בעל מחבר ספר הנפלא תפארת צבי על מדרש רבה) לא היה נכנס לבית שהאשה הלכה עם פאה שהוא החשיבו כשער ממש (טוב ירושלים לבנו הגאון הצדיק רבי בין ציון ידלר מגיד משרים דירושלים עיר הקודש בימי רבי יוסף חיים זונענפעלד זצ"ל).

מא. הגאון רבי זעקיל פאללאק זצ"ל (תלמיד מרן החתם סופר זצ"ל ואבי בעל וידבר משה) היה מספר הסדר של החתם סופר כשהיה דורש על פאות, דבר הראשון היה מברך את כל אלה שמצייתים והולכים בצניעות בדרכם של הדורות הראשונים יזכו לבנים יראים ושלמים ויתברכו בכל טוב, לאחר מכן צעק צעקה גדולה "ואלו שלא עושים כן יהיה להם ההפך" וחיל ורעדה אחז בכל הקהל, בשומעם דברים חריפים אלו, שיצאו כליל כל נדרי בקדושה ובטהרה (בספר זכרון משה נדפס מכתב להגאון הצדיק מהרי"ד דושינסקי זצ"ל ששמעה הנ"ל מרבו הנ"ל).

מב. הגאון רבי יצחק צבי לעבאוויטש זצ"ל (אב"ד טשאפ ומחבר ספר שלחן העזר ב"ח) כותב: רוב הפוסקים אוסרים פאות אפילו משערות סנטטיות, ויהודים יראי ה' אינם מתירים לנשותיהם רק כיסוי שאינו עשוי משערות כלל (בשלחן העזר חלק ב' סימן ט-י, ועיין שם בשמל"צ סעיף קטן י, יא, יב, שהאריך בבירור דעת הפוסקים האוסרים).

מג. הגאון רבי יצחק שמעלקיש זצ"ל (בעל מחבר ספר שאלות ותשובות בית יצחק) כותב: צריך לחשוש להפוסקים האוסרים פאות, וגם זה מביא לחילול שבת, וכבר הוכח שבגלל שהולכים עם פאות כבר מקילים ללכת גם עם גילוי שער ממש, ובאים לידי איסור דאורייתא, לכן ירחיק כל אחד את עצמו מזה, וכל ירא ה'

יזהיר את בני ביתו שלא ינהגו כמנהג הפרוצות רק בצניעות ולא ילכו עם פאות, ועל ידי זה יזכו לבנים יראים ושלמים "כהני משרתי עליון" (שאלות ותשובות בית יצחק אורח חיים י"ד).

מד. הגאון רבי יקותיאל יהודה טיילבוים זצ"ל (אב בית דין קהל קודש סיגעט ובעל מחבר ספר ייטב לב, שאלות ותשובות אבני צדק ועוד) כותב: שאסור ללכת עם בגדים כמו של גויים, כובעים גבוהים ופאות, התורה אסרה אותם יחד עם החמץ, שניהם צריך לבער מן הבית (יישב פנים מאמר זכר ליציאת מצרים, אות י"ב, ותוכחת מוסר ל"ג מדות אות כ"ח, ומאמר דורש טוב אות ד' עיין שם).

מה. הגאון רבי ישעי' פיק זצ"ל (המפורסם לבקי נורא כמבואר בשאלות ותשובות נודע ביהודה) כותב: במדינות שלנו אסור פאות נכריות באיסור "לא תסור" (בספר יש סדר למשנה שבת פרק ו' משנה ה', וכותב דספרדיות שמקילין בכך נמשכין אחר הרמב"ם, אבל במדינתנו נאסר בלא תסור, על פי הפירוש אשר בדינו נמסר, עד כאן).

מו. הגאון רבי ישראל יעקב אלגזי זצ"ל (אבי מהרי"ט אלגזי) כותב: פאות עם שער של נכריות אסורות בדיוק כמו שער של עצמה (קהלת יעקב מענה לשון חלק ג' ר"מ).

מז. הגאון רבי ישראל ליפשיץ זצ"ל (בעל מחבר ספר תפארת ישראל על משניות) כותב: פאות אסורות משום מראית העין, (תפארת ישראל שבת פרק ו' משנה ה').

מח. הגאון רבי ישכר בער איילינבורג זצ"ל (תלמיד הלבוש והסמ"ע) כותב: שנשים אסורות ללכת עם פאות נכריות (בספר באר שבע תשובה יח, והוא נמנה מראשוני האוסרים החולקין על הש"ג).

מט. הגאון רבי ישכר דוב רוקח זצ"ל (אב בית דין קהל בעלזא) אמר: כל הלומד שולחן ערוך ביראת שמים רואה בבירור שאין שום חילוק בין פאה נכרית לשערות של עצמה, החתם סופר גם פוסק כן, לכן יזהר כל אחד אצלו ואצל בניו על זה (דרשה הנדפסת בקונטרס דיבורים קדושים).

נ. הגאון רבי מאיר א"ש זצ"ל (בעל מחבר ספר שאלות ותשובות אמרי אש, ותלמיד מרן החתם סופר ז"ל) ציוה לבניו לפני מותו: אני מצוה אותכם באזהרה חמורה! להרעיש עולמות לקיים את המנהג הכי הקטן, ושהנשים לא ילכו עם פאות חס וחלילה (ספר לב העברי חלק א' דף פ"א).

נא. הגאון רבי מנחם מנדל מליובאוויטש זצ"ל (בעל צמח צדק) כותב: שאסור לצאת לרחוב עם פאה נכרית (צמח צדק משניות ברכות פרק ג').

נב. הגאון רבי מרדכי זאת אטינגא זצ"ל (בעל מחבר ספר מאמר מרדכי) כותב: צריך להחמיר בנושא פאה נכרית (מגן גבורים אורח חיים ע"ה, אלף המגן סק"ח).

נג. הגאון רבי מרדכי לייב ווינקלער זצ"ל (בעל מחבר ספר לבושי מרדכי) כותב: הטוב ביותר שלא ילכו עם פאות, ובזכות נשים צנועות יגאלו בקרוב (שאלות ותשובות לבושי מרדכי יורה דעה מהדורא תנינא קס"ח).

נד. הגאון רבי משה סופר (בעל החתם סופר) כותב בצוואתו כדלהלן: תזהרו חלילה וחלילה לא לגלות טפח מהגוף שלכם על ידי מלבושים קצרים, בין באי בתי לא ימצא כזאת, כל שכן אתם תהיו נזהרים שלא להתחבר עם נשים רעות שאפילו שערה אחת יוצאת וגם פאות נכריות אני אוסר עליכם באיסור גמור! (צוואת החתם סופר מועתק בספר לב העברי).

נה. הגאון רבי משה גרינוולד זצ"ל (בעל ערוגת הבושם) כותב: תזהרו מאוד שאפילו שערה אחת לא תצא, ואפילו פאות נכריות אני אוסר עליכם ותזכו לבנים כשרים וצדיקים (בצוואתו הנקרא הכנה דרבה את י"ח).

נו. הגאון רבי עקיבא יוסף שלזינגר זצ"ל (בעל לב העברי) כותב: טוב להם למי שמונעים עצמם מפאות נכריות, ולא סרים מדרכי הזקנות (לב העברי חלק א' דף פ"א).

נז. הגאון רבי פנחס הורוויץ זצ"ל (בעל מחבר ספר המקנה והפלאה) הכריז יחד עם בית דינו חרם על הנשים שהולכות עם פאות, וכל שכן שערותיהם עצמם, (בספר לחמי תודה לבנו דף ד: שזה כמה שנים שיצא הכרוז בבית הכנסת מפי כבוד אדוני אבי מורי ורבי הגאון זצלה"ה בצירוף שני ב"ד בחרם על לבישת נשים בפאה נכרית).

נח. הגאון רבי צבי הירש אורנשטיין זצ"ל (נכד בעל ישועת יעקב, בעל ברכת רצ"ה) כותב: ללכת עם פאה הוא פריצות וזה אסור מן הדין (ישועת יעקב אבן העזר כ"א).

נט. הגאון רבי צבי הירש הורוויץ זצ"ל (בנו של ההפלאה) כותב: אני כבר הזהרתי הרבה פעמים אודות המנהג הרע בעוונותינו הרבים שישנם נשים שהולכות עם פאות ובעוונותינו הרבים עם הזמן זה גרר שילכו עם השערות ממש (הוא בעל מחבר ספר שאלות ותשובות מחנה לוי, והנכתב לעיל הוא בספרו לחמי תודה י"ש:).

ס. הגאון רבי צבי הירש חיות זצ"ל (בעל הגהות מהר"ץ חיות) כותב: כמו שהמנהג במדינותינו רגילים עם זה כשאני הייתי ילד לא שמעתי מי שמיקל בזה בכל רחבי פולין, רק לאחרונה התחילו לפרוץ גדר בזה, זה ראוי לכן לומר להם מוסר להחזירם למנהג הקודם (שאלות ותשובות מהר"ץ סימן נ"ג).

סא. הגאון רבי צבי הירש שפירא זצ"ל (בעל דרכי תשובה) כותב: אודות שוחט שאשתו הולכת פאה אפילו עם רוב אנשים רוצים אותו ורק מועט אינם רוצים אותו, יכולים להעבירו כי זה עוון פלילי, שוחט צריך להיות ירא שמים מרבים ואם הוא מקיל בזה

הוא קל - השוחטים בעירנו מונקאטש מצווים ממנו שלא ילמדו שחיטה לאחד שאשתו הולכת עם פאה, (בשאלות ותשובות הנדפס סוף ספר תפארת בנים על התורה סימן ב').

סב. הגאון רבי רפאל מילדולה זצ"ל (מו"צ באמסטרדאם) כותב שפאה אסורה (כך נכתב בספרו מים רבים אבן העזר ל"ו).

סג. הגאון רבי שלום מרדכי הכהן זצ"ל (בעל שאלות ותשובות מהרש"ם) כותב: צריך ליזהר כשקוראים קריאת שמע או מברכים ברכת המזון ושאר ברכות שלא יברכו נגד אשה שהולכת פאה, רק בעיניים עצומות (דעת תורה אורח חיים סימן ע"ה).

סד. הגאון רבי שלמה אליעזר אליפנדרי זצ"ל (בעל מחבר ספר שאלות ותשובות סבא קדישא ג' חלקים) כותב: פאות נכריות אסורות, וחוצץ מזה זה גם גורם חורבן שיקילו בשערות עצמן, (שאלות ותשובות סבא קדישא).

סה. הגאון רבי שלמה יודא טאבאק זצ"ל (דומ"ץ סיגעט, ומחבר שאלות ותשובות תשורת ש"י ב"ח) כותב: פאות נכריות אסורות משום פריצות מפני שרוצות להראות כמו נשות הגויים שהלכות עם שערות, ואותם שאבותיהם או אבות אבותיהם לא הלכו בזה יש בזה "אל תטוש תורת אמך" (משמרת ש"י סימן תק"ע).

סו. הגאון רבי שלמה קלוגער זצ"ל כותב: ללכת עם פאות אסור (בספר קנאת סופרים סימן ע"ב, ובספר שנות חיים סימן שט"ז).

סז. הגאון רבי שמואל סלנט זצ"ל שלח לקרוא לרב אחד שאשתו תבעה מכלתה שתלך עם פאה, עד שהרב ההוא הבטיח שהוא ימנע את זה (כן סיפר הרב הגאון רבי נפתלי פרוש סופרו של הגאון רש"ס, מובא בספר דת יהודית).

כותב באגרת, שכשהחל להתפרץ פאה נכרית, דרש מרן החתם סופר וצוק"ל
על תיקון הענין, ובירך את "כל מי ששומע לדבריו, לילך בצניעות בדרך הורות
ראשונים, יזכה לבנים מחוננים, ויתברכו בכל הענינים!"

כ"ק מרן הגה"ק רבי יוסף צבי רושנינסקיא וצוק"ל
"והרים קולו בכה, מכלל חן אתה שומע לארץ"
"וכל העם אחוזם חיל ורעדה! בשומעם דברים אלו, יוצאים מפיו בליל כל נדרין
בקדושה ובטהרה!"

דושינסקיא

צאי לך בעקבי הצאן!

אשת כ"ק מרן רבינו יוסף צבי דושינסקיא זצוקללה"ה, הלכה רק עם מטפחת בלא שום תוספת כלל. וכן אשת כ"ק מרן הגאב"ד הגרי"מ דושינסקיא שליט"א, הולכת רק עם מטפחת בלא שום תוספת כלל.

רצונינו שנשותינו ובנותינו תלכנה כמו נשי רבותינו הקדושים זי"ע!, אשר מפיהם אנו חיים, וכל אורח חיינו מיוסד ובנוי על מנהגיהם, הליכותיהם, ודרכיהם, בכל פרט ופרט.!

כ"ק מרן הגה"ק רבי יוסף צבי דושינסקיא זצוק"ל
גאב"ד ירושלים עיה"ק

יזכה לבנים מהוגנים! ויתברכו בכל הענינים!

מרן הגה"ק רבי יוסף צבי דושינסקיא זצוק"ל, רבה של ירושלים עיה"ק, כותב במכתב קודש (הנדפס בספר "זכרון למשה") בזה הלשון:

מרן הגה"ק רבי יוסף צבי דושנצקי זצוק"ל
כותב בספרו שו"ת מהר"ץ סי' קכ"ז
בענין איסור חפאה אשר נתבאר באריכות בתשובות "באר שבע"
"חלילה לזוז מזה אפילו זיז כל שהוא!"

"שמעתי למורי הגאון ר' יצחק זעקיל (פאללק) זצ"ל, בהתווכחו עם תלמיד החתם סופר, על סדר דברים שיצאו מפיו [של מרן החתם סופר זי"ע] בדרשה אחת, כשהחל להתפרץ פאה נכרית!!!

אמר הוא [הגאון רבי יצחק זעקיל פולק] ז"ל, סדר דבריו [של מרן החתם סופר זי"ע] היה לברך כל מי ששומע לדבריו לילך בצניעות בדרך דורות הראשונים, יוכה לבנים מהוננים! ויתברכו בכל הענינים!.

והרים [מרן החתם סופר זי"ע] קולו בכח, "מכלל הן אתה שומע לאו!", [כלומר, שמזה שאנו שומעים את ברכתו הנפלאה, שמי שמקיים את הדברים האלו והולכת בצניעות "בדרך דורות ראשונים", זוכה "כן" לברכות, מזה נבין ונשמע מה רוצה היצר הרע לגרום למי ש"לא" הולכת בדרך זו, רחמנא לצלן]. וכל העם אחוזם חיל ורעדה, בשמעם דברים אלו יוצאים מפיו בליל כל נדרי!, בקדושה וטהרה!!!".

עד כאן לשון עדותו של כ"ק מרן הגאון הקדוש מהרי"ץ דושינסקיא זצוקללה"ה.

"וחלילה לזוז מזה אפילו זיז כל שהוא"

מרן הגה"ק רבי יוסף צבי דושינסקיא זצוק"ל, כותב בספרו שו"ת מהרי"ץ סימן קכ"ז, לעיין במה שכתב "בתשובות באר שבע בשם מהר"ש פאדווא, וחלילה לזוז מזה אפילו זיז כל שהוא".

ונביא בזה מעט מלשון התשובות באר שבע סימן י"ח, אשר כתב על זה מרן המהרי"ץ זי"ע: "חלילה לזוז מזה, אפילו זיז כל שהוא".

"הדבר פשוט... דמה ששנו היתר להתקשט ולצאת בפאה נכרית בכולי גמרא, מיירי דוקא בפאה נכרית מכוסה תחת השבכה, ועל

ב"ק מרן הגה"ק רבי יוסף צבי דושינסקיא זצוק"ל
עם נאמן ביתו הגה"ח רבי משה בלוי זצ"ל
מאחוריו עומד הנאמן רבי אליקים שלעזינגער שליט"א

כותב בספרו שו"ת מחר"ץ סי' קכ"ז
"עיינ בתשובות תשובה מאהבה, שנשאל על פאה נכרית, וכתב:
אין זה מדרכי הצניעות!
ולא בשביל נשים כאלו נגאלו אבותינו ממצרים!"

ראשה רדיד, כמו [שמכסים את] השערות הדבוקות לבשרה ממש!...
דכשם דשיער עצמה, הדבוק לבשרה ממש, מכוסה תחת השבכה, ועל
ראשה רדיד, כך פאה נכרית זו הקשורה בשיער עצמה, היתה מכוסה
עמהן תחת השבכה, ועל ראשה רדיד...

והשתא היאך יעלה על הדעת, שיהא מותר לצאת בפאה נכרית...
אבל לעולם איסור דת משה ויהודית במקומו עומד, ודרך זו כבושה
וסלולה בגמרא... דוק ותשכח". עד כאן מעט מדברי התשובות באר
שבע, אשר "חלילה לזוז מזה זיז כל שהוא".

אין זה מדרכי הצניעות, ולא בשביל נשים כאלו נגאלו אבותינו ממצרים

עוד כתב שם בשו"ת מהרי"ץ: "ועיין בתשובות מאהבה
חלק א' סימן מ"ז, שכתב השואל בעל מחבר ספר "טעם המלך",
שהיה בנו של ריש אסי' בפראג, שנשאל על פיאה נכרית וכתב: אין
זה מדרכי צניעות, ולא בשביל נשים כאלו נגאלו אבותינו ממצרים.
עיין שם שהאריך בלשונו".

וזה לשונו של ה"תשובה מאהבה" שם: "שאל אותי אחד, אם
אמת הדבר שאין איסור לנשים נשואות לקשט את עצמן בפאה נכרית,
כי שמע מפי צורבא מרבנן, שאין איסור בזה כלל וכלל. ואמרתי
אליו: אם בעל תורה הוא זה שאומר דבר זה להיתר גמור, ודאי אינו
מבעלי יראה..."

לא יאות לנשים נשואות מבנות רחל ולאה לעשות כן במקומינו,
כי אין זה מדרכי הצניעות, ולא בשביל נשים כאלה נגאלו אבותינו
ממצרים, והן הנה בעוברינו להאריך הגלות!". עכ"ל התשובה
מאהבה המובא בשו"ת מהרי"ץ.

כ"ק מרן הגאון רבי ישראל משה דושינסקיא זצוק"ל
 גאב"ד ירושלים עיה"ק
 מבטיח חבטחות רבות של ברכות וישועות מיוחדות כדי
 לשכנע שלא ללבוש פריזעט בשום אופן!
 רק ללכת עם מטפחת בלבד, בלא שום תוספת כלל וכלל!

**כ"ק מרן הגה"ק הגרי"מ דושינסקיא וצוק"ל
נאב"ד ירושלים עיה"ק**

**מבטיח הבטחות רבות של ברכות וישועות מיוחדות
כדי לשכנע שלא ללבוש פריזעט בשום אופן!**

כ"ק מרן הגאב"ד הגרי"מ דושינסקיא שליט"א נשאל על ידי אברך אחד, שאשתו מאד רוצה ללכת עם "פריזעט", מפני שגיסותיה הולכות עם פריזעט, ומאד לא נעים לה ללכת רק עם מטפחת בלי שום תוספת.

השיב לו מרן הגאב"ד הגרי"מ דושינסקיא שליט"א בתוקף, שבשום אופן לא תלך עם פריזעט!, ואמר לאברך, "תאמר לאשתך בשמי, שבוכות זה שהיא לא תלבש פריזעט, יהיה לה חיים מאושרים! וילדים טובים!".

וכאשר ניסה האברך להפציר ולנסות שוב, שיסכים מרן הגאב"ד שליט"א להתיר לה ללכת עם פריזעט, הוסיף ואמר לו מרן הגאב"ד שליט"א, "מה היא רוצה שאני יוסיף להבטיח לה עוד?!, וכי לא די בזה?" - וחזר שוב ואמר - "תגיד לה שאמרתי שבזכות זה יהיה לה חיים מאושרים! וילדים טובים!, ושלא תתפעל מגיסותיה שהולכות עם פריזעט, ובעזרת ה' יבוא יום וגם הם יסירו את הפריזעט וילכו רק עם מטפחת!". וכך הוסיף ושיכנע את האברך שיעודד את אשתו, לא ללבוש פריזעט בשום פנים ואופן.

הגאון רבי ישראל משה דושינסקיא זצוק"ל
גאב"ד ירושלים עיה"ק
"בעזרת ה' יבוא יום, וגם הם יסירו את ה"פריזעט",
וילכו כולם עם מטפחת!"